

Załącznik nr 1

do uchwały nr 67/2019

Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej

z dnia 28 lutego 2019 r. z późn. zm.

Profil ogólnoakademicki

Raport zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Nazwa kierunku studiów: **język polski w komunikacji społecznej**

Nazwa i siedziba uczelni prowadzącej kierunek:

Uniwersytet Jagielloński w Krakowie

Data przeprowadzenia wizytacji: **6-7 grudnia 2022 r.**

Warszawa, 2022

Spis treści

a. Informacja o wizytacji i jej przebiegu	3
1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej	3
1.2. Informacja o przebiegu oceny	3
b. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów	4
c. Propozycja oceny stopnia spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej określona przez zespół oceniający PKA	6
d. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia	7
Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	7
Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się	13
Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	22
Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry	26
Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie	30
Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku	34
Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku	36
Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	38
Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	41
Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	44
e. Załączniki:	47
Załącznik nr 1. Podstawa prawna oceny jakości kształcenia	47
Załącznik nr 6. Oświadczenia przewodniczącego i pozostałych członków zespołu oceniającego	48

a. Informacja o wizytacji i jej przebiegu

1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Przewodniczący: prof. dr hab. Igor Borkowski, członek PKA

członkowie:

1. dr hab. Małgorzata Latoch-Zielińska, ekspert PKA
2. dr hab. Magdalena Hawrysz, członek PKA
3. mgr Beata Opala, ekspert ds. pracodawców
4. Filip Krokos, ekspert ds. studenckich
5. mgr Magdalena Pawłowska-Tokarska, sekretarz zespołu oceniającego

1.2. Informacja o przebiegu oceny

Ocena jakości kształcenia na kierunku język polski w komunikacji społecznej w Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie na poziomie studiów pierwszego i drugiego o profilu ogólnoakademickim została przeprowadzona z inicjatywy Polskiej Komisji Akredytacyjnej w ramach harmonogramu prac określonych przez Komisję na rok akademicki 2022/2023. PKA po raz pierwszy oceniała jakość kształcenia na kierunku. Wizytacja została przeprowadzona w trybie zdalnym.

Ocena programowa została przygotowana i przeprowadzona zgodnie z obowiązującą procedurą. Zespół oceniający PKA zapoznał się z raportem samooceny przekazanym przez Władze Uczelni, odbył także spotkanie organizacyjne w celu omówienia kwestii w nim przedstawionych, spraw wymagających wyjaśnienia z władzami Uczelni oraz szczegółowego harmonogramu przebiegu wizytacji. Wizytacja rozpoczęła się od spotkania z władzami Uczelni, dalszy przebieg wizytacji odbywał się zgodnie z ustalonym harmonogramem. W trakcie wizytacji odbyły się spotkania ze studentami, nauczycielami akademickimi prowadzącymi kształcenie na ocenianym kierunku, z osobami odpowiedzialnymi za funkcjonowanie wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia, za praktyki, a także z przedstawicielami Samorządu Studenckiego oraz z przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego. Ponadto dokonano przeglądu wybranych prac dyplomowych i etapowych, przeprowadzono hospitację zajęć oraz dokonano oceny bazy dydaktycznej wykorzystywanej w procesie dydaktycznym. Przed zakończeniem wizytacji dokonano oceny stopnia spełnienia kryteriów, sformułowano uwagi i rekomendacje, o których przewodniczący zespołu oraz eksperci poinformowali władze Uczelni na spotkaniu podsumowującym.

Podstawa prawna oceny została określona w Załączniku nr 1, a szczegółowy harmonogram wizytacji, uwzględniający podział zadań pomiędzy członków zespołu oceniającego, w Załączniku nr 2.

b. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów

Nazwa kierunku studiów	język polski w komunikacji społecznej	
Poziom studiów (studia pierwszego stopnia/studia drugiego stopnia/jednolite studia magisterskie)	studia pierwszego stopnia	
Profil studiów	ogólnoakademicki	
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	studia stacjonarne	
Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek^{1,2}	- językoznawstwo – 70% - nauka o komunikacji społecznej i mediach – 9% - nauki o kulturze i religii – 8% - literaturoznawstwo – 7% - psychologia – 3% - filozofia – 2% - nauki prawne – 1%	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie określona w programie studiów	6 semestrów 180 ECTS	
Wymiar praktyk zawodowych³ /liczba punktów ECTS przyporządkowanych praktykom zawodowym (jeżeli program studiów przewiduje praktyki)	nie dotyczy	
Specjalności / specjalizacje realizowane w ramach kierunku studiów	-	
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	licencjat	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba studentów kierunku	121	-
Liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów⁴	1759	-
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	180	-

¹ W przypadku przyporządkowania kierunku studiów do więcej niż 1 dyscypliny - nazwa dyscypliny wiodącej, w ramach której uzyskiwana jest ponad połowa efektów uczenia się oraz nazwy pozostałych dyscyplin wraz z określeniem procentowego udziału liczby punktów ECTS dla dyscypliny wiodącej oraz pozostałych dyscyplin w ogólnej liczbie punktów ECTS wymaganej do ukończenia studiów na kierunku

² Nazwy dyscyplin należy podać zgodnie z rozporządzeniem MNiSW z dnia 20 września 2018 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych (Dz.U. 2018 poz. 1818).

³ Proszę podać wymiar praktyk w miesiącach oraz w godzinach dydaktycznych.

⁴ Liczbę godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów należy podać bez uwzględnienia liczby godzin praktyk zawodowych.

łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów	230	-
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć do wyboru	58	-

Nazwa kierunku studiów	język polski w komunikacji społecznej	
Poziom studiów (studia pierwszego stopnia/studia drugiego stopnia/jednolite studia magisterskie)	studia drugiego stopnia	
Profil studiów	ogólnoakademicki	
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	studia stacjonarne	
Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek ^{5,6}	- językoznawstwo – 82% - nauka o komunikacji społecznej i mediach – 12% - literaturoznawstwo – 4% - nauki o kulturze i religii – 2%	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie określona w programie studiów	4 semestry 120 ECTS	
Wymiar praktyk zawodowych ⁷ /liczba punktów ECTS przyporządkowanych praktykom zawodowym (jeżeli program studiów przewiduje praktyki)	120 godzin 4 ECTS	
Specjalności / specjalizacje realizowane w ramach kierunku studiów	-	
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	magister	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba studentów kierunku	41	-
Liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów ⁸	870	-

⁵ W przypadku przyporządkowania kierunku studiów do więcej niż 1 dyscypliny - nazwa dyscypliny wiodącej, w ramach której uzyskiwana jest ponad połowa efektów uczenia się oraz nazwy pozostałych dyscyplin wraz z określeniem procentowego udziału liczby punktów ECTS dla dyscypliny wiodącej oraz pozostałych dyscyplin w ogólnej liczbie punktów ECTS wymaganej do ukończenia studiów na kierunku

⁶ Nazwy dyscyplin należy podać zgodnie z rozporządzeniem MNiSW z dnia 20 września 2018 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych (Dz.U. 2018 poz. 1818).

⁷ Proszę podać wymiar praktyk w miesiącach oraz w godzinach dydaktycznych.

⁸ Liczbę godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów należy podać bez uwzględnienia liczby godzin praktyk zawodowych.

Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	116	-
łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów	240	-
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć do wyboru	84	-

c. Propozycja oceny stopnia spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej określona przez zespół oceniający PKA

Szczegółowe kryterium oceny programowej	Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium określona przez zespół oceniający PKA ⁹ kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione
Kryterium 1. konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	kryterium spełnione częściowo
Kryterium 2. realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się	kryterium spełnione częściowo
Kryterium 3. przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	kryterium spełnione częściowo
Kryterium 4. kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry	kryterium spełnione częściowo
Kryterium 5. infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie	kryterium spełnione
Kryterium 6. współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku	kryterium spełnione

⁹ W przypadku gdy oceny dla poszczególnych poziomów studiów różnią się, należy wpisać ocenę dla każdego poziomu odrębnie.

Kryterium 7. warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku	kryterium spełnione
Kryterium 8. wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	kryterium spełnione
Kryterium 9. publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	kryterium spełnione
Kryterium 10. polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	kryterium spełnione częściowo

d. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 1

Koncepcja i cele kształcenia na kierunku język polski w komunikacji społecznej są spójne z misją i strategią rozwoju Uczelni. Zakładają one przygotowanie wysoko wykwalifikowanego absolwenta, który tradycyjną wiedzę i umiejętności z zakresu języka, komunikacji i kultury łączy w nowoczesną, interdyscyplinarną jakość odpowiadającą na potrzeby współczesnego rynku pracy. Tym samym kształcenie na kierunku język polski w komunikacji społecznej wpisuje się w strategię rozwoju Uniwersytetu Jagiellońskiego, w której łączy się poszanowanie tradycji z wytyczaniem nowych kierunków rozwoju myśli przez najwyższej jakości badania i nauczanie. W najnowszym dokumencie określającym cele strategiczne Uczelni znalazło się też prowadzenie badań interdyscyplinarnych i międzydziedzinowych, co kierunek język polski w komunikacji społecznej dobrze realizuje, ponieważ kształcenie w jego ramach łączy wiedzę z zakresu językoznawstwa, komunikacji interpersonalnej, publicznej i międzykulturowej, wiedzy o kulturze z treściami z obszaru nauk społecznych, głównie medioznawstwa. Wśród celów strategicznych Uniwersytetu Jagiellońskiego jest także skuteczny wpływ na otoczenie społeczne i kulturowe, który dokonuje się również dzięki świadomemu oddziaływaniu przez słowo, a to jeden z ważnych aspektów kształcenia na wizytowanym kierunku.

Uczelnia określiła koncepcję kształcenia wskazującą na rolę poszczególnych dyscyplin naukowych w procesie kształcenia oraz zakres kompetencji, które otrzyma absolwent w powiązaniu z zakładanymi rolami zawodowymi. Kształcenie umożliwia nabycie wiedzy i umiejętności z zakresu językoznawstwa, nauk o komunikacji społecznej i mediach, nauk o kulturze i religii obejmujące m.in. sprawną i poprawną komunikację, w tym komunikację interpersonalną, publiczną i międzykulturową, umiejętność dostosowania komunikatu do sytuacji pragmatycznej z uwzględnieniem kontekstu publicznego i międzykulturowego, analizę i diagnozowanie zjawisk językowych i komunikacyjnych wpływających na jakość i kształt życia społecznego i kulturowego. Absolwent kierunku zdobywa także umiejętności budowania asertywnych komunikatów i etycznych relacji interpersonalnych, a także rozwiązywania sytuacji konfliktowych oraz negocjowania dzięki wiedzy z zakresu językoznawstwa, w tym retoryki i stylistyki, znajomości różnorodnych kodów komunikacyjnych i skryptów kulturowych.

Kierunek został przyporządkowany do kilku dyscyplin, ze wskazaniem na językoznawstwo jako dyscyplinę wiodącą na obu poziomach studiów (70% na pierwszym stopniu, 82% na drugim stopniu). Na pierwszym stopniu przyporządkowano kierunek do 6 kolejnych dyscyplin: nauki o komunikacji społecznej i mediach 9%, nauki o kulturze i religii 8%, literaturoznawstwo 7%, psychologia 5%, filozofia 3%, nauki prawne 1%). O ile przyporządkowanie kierunku do dyscyplin: nauki o komunikacji społecznej i mediach, nauki o kulturze i religii, także literaturoznawstwo jest uzasadnione koncepcją i celami kształcenia i odgrywa zauważalną rolę w formułowaniu koncepcji, o tyle pozostałe dyscypliny mają co prawda odniesienie do pewnych elementów programu studiów i pojedynczych efektów uczenia się (nauki prawne), ale pozostają zaledwie komplementarne wobec całej koncepcji kształcenia. Na drugim stopniu kierunek przyporządkowano (poza wiodącym językoznawstwem) do 3 dyscyplin, są to nauki o komunikacji społecznej i mediach 14%, literaturoznawstwo 4%, nauki o kulturze i religii 2%. Literaturoznawstwo nie uwyrażnia się jednak jako istotny element koncepcji kształcenia.

Koncepcja i cele kształcenia oraz treści programowe na kierunku język polski w komunikacji społecznej pozostają w związku z prowadzonymi w Jednostce badaniami naukowymi w zakresie dyscyplin, do których został przyporządkowany kierunek. W szczególności należy tu wskazać: *teorię i praktykę międzyludzkiej komunikacji, wzajemne uwikłanie werbalnych i pozawerbalnych składników komunikacji, międzykulturowe badania porównawcze zachowań komunikacyjnych, retoryka współczesna*. Tym samym proponowane w programie studiów zajęcia pozwalają osiągać założone cele kształcenia.

Koncepcja i cele kształcenia na ocenianym kierunku skoncentrowane na tzw. miękkich kompetencjach, wśród których istotną rolę odgrywa poprawna i sprawna komunikacja interpersonalna, masowa i nowomediarna, dobrze odzwierciedlają potrzeby współczesnego rynku pracy, szczególnie w zawodach związanych ze sferą urzędową, kulturalną, medialną i wydawniczą. Dodatkowo nastawienie na kształcenie kompetencji w zakresie wielo- i międzykulturowości odpowiada na zapotrzebowanie instytucji zajmujących się współpracą międzynarodową.

Koncepcja i cele kształcenia na kierunku oraz będący ich rezultatem program studiów zostały opracowane w gronie osób odpowiedzialnych za kierunek pracowników naukowo-badawczych we współpracy z przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego oraz z uwzględnieniem opinii studentów. Interesariusze zewnętrzni zauważyli choćby potrzebę rozwijania u studentów kompetencji w zakresie komunikacji w sferze urzędowej. Głos studentów, którzy dostrzegli nadmierne powtarzanie treści kształcenia na różnych zajęciach, poskutkowało modyfikacją programu.

Program studiów uwzględnia nauczanie i uczenie się z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość i wynikające stąd uwarunkowania. Dotyczy to zajęć *metodologia badań komunikacyjnych i językoznawczych*, które na wniosek studentów przybrały formę zajęć prowadzonych w części zdalnie, z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, w części zaś stacjonarnie, co ułatwia realizację zadań przewidzianych w programie zajęć.

Efekty uczenia się określone dla kierunku język polski w komunikacji społecznej zasadniczo pozostają w zgodzie z założoną koncepcją i celami kształcenia odpowiednio dla studiów pierwszego i drugiego stopnia o profilu ogólnoakademickim i uwzględniają interdyscyplinarną specyfikę kierunku. Jednak nie wszystkie dyscypliny, do których został przyporządkowany kierunek, zyskują odzwierciedlenie w efektach. Nie ma efektów odnoszących się do psychologii i filozofii. Pozostałe dyscypliny zostały uwzględnione w ogólnych efektach założonych dla kierunku, tzw. efektach kierunkowych, ale ich proporcja nie odzwierciedla procentowego przyporządkowania kierunku do poszczególnych dyscyplin. Na studiach pierwszego stopnia nie widać w efektach tak dużej dominacji językoznawstwa, jak wynika

to z procentowego przyporządkowania kierunku do dyscyplin. Na 10 efektów z zakresu wiedzy zaledwie cztery odnoszą się wprost do językoznawstwa, są to:

- JPK_K1_W03: Absolwent zna i rozumie pojęcia z zakresu podstawowych mechanizmów retorycznych i strategii komunikacyjnych oraz zna i rozumie ich znaczenie w wystąpieniach publicznych, w kontaktach interpersonalnych, a także w innych typach komunikacji;
- JPK_K1_W06: Absolwent zna i rozumie podstawowe pojęcia z zakresu językoznawstwa historycznego i współczesnego; zna najważniejsze teorie i badania dotyczące języka; rozumie znaczenie języka jako narzędzia komunikacji, kreacji życia społecznego i przekazu wartości kulturowych;
- JPK_K1_W07: Absolwent zna i rozumie pojęcia dotyczące geograficznego i społecznego zróżnicowania języka, w tym języka polskiego; zna style funkcjonalne współczesnej polszczyzny; rozumie potrzebę badań nad wielojęzycznością;
- JPK_K1_W08: Absolwent zna i rozumie pojęcia z zakresu tekstologii, stylistyki praktycznej i edycji tekstu, wie, jak wykorzystać je w procesie komunikacji.

Natomiast do nauk o komunikacji społecznej i mediach odnoszą się aż dwa efekty w całości (JPK_K1_W01: Absolwent zna i rozumie podstawowe teorie, szkoły i nurty badawcze, terminologię i zjawiska z zakresu nauk o komunikowaniu; ma wiedzę na temat różnych typów komunikacji, w tym masowej i nowomediowej, rozumie różnorodność i wagę zjawisk komunikacyjnych we współczesnym świecie; JPK_K1_W02: Absolwent zna i rozumie ma wiedzę na temat zjawisk z zakresu komunikacji interpersonalnej oraz publicznej; zna zasady skutecznej komunikacji interpersonalnej i publicznej; rozumie specyfikę sytuacji komunikacyjnej wystąpienia publicznego) i jeden w części (chodzi o efekt JPK_K1_W03, w którym mowa o znajomości i rozumieniu strategii komunikacyjnych oraz znajomości i rozumieniu ich znaczenia w kontaktach interpersonalnych, a także w innych typach komunikacji).

Podobna sytuacja ma miejsce na drugim stopniu kształcenia. Nie ma efektów związanych z literaturoznawstwem, choć kierunek został do tej dyscypliny przyporządkowany. Proporcja między efektami z zakresu językoznawstwa oraz nauk o komunikacji społecznej i mediach nie odzwierciedla procentowego udziału tych dyscyplin w koncepcji kształcenia. Efekty z zakresu wiedzy związane z językoznawstwem można znaleźć w 5 efektach:

- JPK_K2_W01: Absolwent zna i rozumie w sposób pogłębiony, poszerzony i usystematyzowany specyfikę przedmiotową i metodologiczną językoznawstwa, nauk o komunikowaniu, a także ich konteksty kulturowe i historyczne; wie, jak rozwijać i twórczo stosować tę wiedzę w pracy zawodowej;
- JPK_K2_W02: Absolwent zna i rozumie na poziomie poszerzonym i sprawnie stosuje terminologię językoznawczą; ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę na temat teorii dotyczących języka (jego pochodzenia, natury, struktury i funkcji), ze szczególnym uwzględnieniem dokonań współczesnego językoznawstwa;
- JPK_K2_W05: Absolwent zna i rozumie powiązania badań językoznawczych, komunikacyjnych z innymi dziedzinami i dyscyplinami naukowymi;
- JPK_K2_W06: Absolwent zna i rozumie szczegółowe pojęcia specjalistyczne z zakresu praktycznego użycia języka i innych form komunikacji jako narzędzi poznawczych oraz interakcyjnych;
- JPK_K2_W07: Absolwent zna i rozumie metody analizy i interpretacji różnorodnych wytworów języka i komunikacji, wie, jak stosować tę wiedzę w badaniach naukowych i pracy zawodowej.

Efekty odnoszące się do nauk o komunikacji społecznej i mediach zyskują realizację również w 5 efektach, przy czym trzy z nich są współdzielone z językoznawstwem (chodzi o wskazane wyżej efekty JPK_K2_W01, - JPK_K2_W05, - JPK_K2_W07), dwa są specyficzne dla dyscypliny:

- JPK_K2_W03: Absolwent zna i rozumie w sposób pogłębiony i poszerzony procesy komunikacji społecznej (interpersonalnej, publicznej, masowej) i/lub międzykulturowej oraz ich prawidłowości i zakłócenia, ze szczególnym uwzględnieniem najnowszych badań;

- JPK_K2_W08: Absolwent zna i rozumie metody diagnozowania problemów komunikacyjnych oraz ich rozwiązywania, także w sytuacjach zawodowych.

Wśród efektów z zakresu umiejętności charakterystykę P6S_UO Polskiej Ramy Kwalifikacji: „potrafi planować i organizować pracę indywidualną oraz w zespole, współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych (także o charakterze interdyscyplinarnym)” mają realizować kierunkowe efekty

JPK_K1_U09: Absolwent potrafi krytycznie odbierać podstawowe teksty naukowe z zakresu nauk o komunikowaniu, językoznawstwa, literatury współczesnej i badań międzykulturowych;

JPK_K1_U10: Absolwent potrafi prowadzić pod kierunkiem opiekuna naukowego prace badawcze na podstawowym poziomie, pisze rozprawki z zakresu nauki o komunikowaniu, językoznawstwa, literatury współczesnej i badań międzykulturowych;

JPK_K1_U11: Absolwent potrafi samodzielnie przygotować i przedstawić typowe wystąpienia pisemne i ustne na różnych poziomach formalności, w języku polskim i obcym, a także logicznie argumentować i merytorycznie dyskutować.

Tymczasem w opisach zajęć, które w założeniu realizują te efekty (np. *stylistyka praktyczna, fotografia – rola w komunikacji i funkcje społeczne, komunikacja medialna*), nie ujawniają się okoliczności, w których możliwe byłoby planowanie i organizowanie pracy w zespole, a także współdziałanie z innymi osobami w ramach prac zespołowych. Sprawia to, że efekty te nie znajdują realizacji podczas procesu kształcenia, a tym samym nie zostaną osiągnięte.

Analogiczna sytuacja dotyczy studiów drugiego stopnia. Tu efekt P7S_UO PRK: „potrafi kierować pracą zespołu; współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych i podejmować wiodącą rolę w zespołach” powinien znaleźć realizację przez kierunkowe efekty:

JPK_K2_U07: Absolwent potrafi uczestniczyć w dyskusji merytorycznej, używając logicznych argumentów, przywołując poglądy własne i innych autorów; potrafi również pełnić funkcję negocjatora w przypadku konfliktu;

JPK_K2_U11: Absolwent potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę oraz doskonalić swoje umiejętności badawcze; prowadzi podstawowe prace badawcze pod opieką naukową nauczyciela akademickiego i samodzielnie opracowuje ich wyniki;

JPK_K2_U12: Absolwent potrafi stosować nowoczesne technologie informatyczne komunikowania się oraz zdobywania wiedzy w celach badawczych, naukowych i zawodowych.

Efekty te są przypisane m.in. seminarium magisterskiemu, lektoratowi oraz serii zajęć fakultatywnych. Karty zajęć nie wskazują, by zaplanowano pracę w sposób umożliwiający osiąganie tego efektu, ponadto zajęcia fakultatywne nie muszą zostać wybrane, w rezultacie nie widać okoliczności gwarantujących osiągnięcie tego efektu.

Na pierwszym stopniu kierunkowe efekty uczenia się nie zostały sformułowane właściwie i zgodnie z 6. poziomem Polskiej Ramy Kwalifikacji, ponieważ brakuje w nich bezpośredniego wskazania o stopniu zaawansowania wiedzy. Zgodnie z charakterystyką PRK na poziomie 6. student powinien osiągać wiedzę w zaawansowanym stopniu, a tego efekty uczenia się nie zakładają.

Kierunkowe efekty uczenia w sposób specyficzny opisują wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne osiągane przez studentów kierunku język polski w komunikacji społecznej. Efekty kierunkowe zostały uszczegółowione przez efekty sformułowane dla zajęć lub grup zajęć, określone dla obu poziomów studiów w sposób specyficzny dla wymienionych dyscyplin oraz pozostają w zgodzie z obecnym stanem wiedzy w tych dyscyplinach i z zakresem działalności naukowej prowadzonej

w Uczelni. Najważniejsze efekty uczenia się dotyczą zagadnień związanych z wiedzą teoretyczną z zakresu nauk o komunikowaniu, komunikacji interpersonalnej oraz publicznej, językoznawstwa historycznego i współczesnego, mechanizmów retorycznych. Wskazują też na ich szerokie kulturowe, w tym międzykulturowe, ukontekstowanie.

Efekty uczenia się na pierwszym stopniu nie w pełni uwzględniają kształtowanie umiejętności badawczych studenta, który wedle 6. poziomu PRK powinien umieć formułować i rozwiązywać złożone i nietypowe problemy oraz wykonywać zadania w warunkach nie w pełni przewidywalnych. W kierunkowych efektach uczenia się ujęto ogólną informację o tym, że „student potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu nauki o komunikowaniu, językoznawstwa, badań międzykulturowych literaturoznawstwa w pracach badawczych i sytuacjach profesjonalnych” (JPK_K1_U01). Ponadto student „potrafi prowadzić pod kierunkiem opiekuna naukowego prace badawcze na podstawowym poziomie, pisze rozprawki z zakresu nauki o komunikowaniu, językoznawstwa, literatury współczesnej i badań międzykulturowych” (JPK_K1_U10). Na drugim stopniu kształcenia o umiejętnościach badawczych absolwenta informuje efekt JPK_K2_U08 „potrafi zintegrować wiedzę i umiejętności z różnych dziedzin i dyscyplin oraz własne doświadczenie w celu realizacji zadań naukowych”, JPK_K2_U09 „potrafi przygotować pisemne i ustne wypowiedzi o charakterze praktycznym, zawodowym, a także naukowym – na podstawie odpowiednio dobranej literatury i przy uwzględnieniu aktualnego stanu badań”, JPK_K2_U11 „potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę oraz doskonalić swoje umiejętności badawcze; prowadzi podstawowe prace badawcze pod opieką naukową nauczyciela akademickiego i samodzielnie opracowuje ich wyniki”. Tak sformułowane efekty nie odpowiadają 6. i 7. poziomowi PRK w zakresie kompetencji badawczych, które zakładają wykorzystanie posiadanej wiedzy do formułowania i rozwiązywania złożonych i nietypowych problemów oraz (innowacyjnego) wykonywania zadań przez właściwy dobór źródeł i informacji z nich pochodzących, dokonywanie oceny, krytycznej analizy i syntezy tych informacji (oraz twórczej ich interpretacji), a także dobór oraz stosowanie właściwych metod i narzędzi, w tym zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych.

Na pierwszym stopniu studiów na wizytowanym kierunku brakuje efektów z zakresu kompetencji społecznych warunkujących działalność badawczą, co PRK formułuje następująco „jest gotów do: krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści; uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu”. Podobnie jest na drugim stopniu. Co prawda pojawia się tu efekt JPK_K2_K06 „jest gotów do uczenia się przez całe życie, a także doskonalenia własnego warsztatu naukowego i zawodowego z wykorzystaniem nowoczesnych środków i metod pozyskiwania i przetwarzania materiałów; potrafi inicjować i organizować proces uczenia się innych”, ale jest to efekt z zakresu umiejętności.

W programie studiów znalazły się zajęcia, dla których sylabusy nie zawierają informacji o efektach uczenia się (*medialne strategie reprezentacji*, studia drugiego stopnia).

Kierunkowe efekty uczenia się zakładają osiągnięcie umiejętności komunikowania się w języku obcym na wymaganych przepisami prawa poziomach: absolwent pierwszego stopnia potrafi posługiwać się wybranym językiem obcym na poziomie B2 Europejskiego Opisu Kształcenia Językowego, a absolwent drugiego stopnia – wybranym językiem obcym na poziomie B2+.

Żałożone dla kierunku efekty uczenia się są możliwe do osiągnięcia i zostały sformułowane w sposób zrozumiały, pozwalają także na stworzenie systemu ich weryfikacji. Również efekty uczenia się zawarte w sylabusach dla poszczególnych zajęć potwierdzają możliwość stworzenia systemu ich weryfikacji dzięki określeniu zakresu wiedzy i umiejętności do opanowania, np. na zajęciach poprawna polszczyzna

(II st.) student ma wiedzę na temat normy i uzusu we współczesnej polszczyźnie; zna częste błędy ortograficzne, gramatyczne, semantyczne i stylistyczne, a także mechanizmy ich powstawania oraz sposoby unikania, umie budować poprawne, niesztampowe wypowiedzi ustne i pisemne oraz dostosować ich styl do sytuacji i zakładanego celu, a także korygować błędne i nieporadne użycia polszczyzny w różnych tekstach, a także ocenić zasadność innowacji językowych.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 1¹⁰(kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Koncepcja i cele kształcenia są zgodne ze strategią Uczelni, jednak ich przyporządkowanie do dyscyplin (siedmiu na pierwszym stopniu, czterech na drugim stopniu) wykazuje nieprawidłowości, zarówno w liczbie dyscyplin, jak i w proporcjach między nimi oraz koncepcją kształcenia. Koncepcja i cele kształcenia są powiązane z działalnością naukową prowadzoną w Uczelni w tych dyscyplinach oraz zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym w szczególności zawodowego rynku pracy. Efekty uczenia się są zgodne z koncepcją i celami kształcenia oraz dyscyplinami, do których jest przyporządkowany kierunek, opisują, w sposób trafny, specyficzny, realistyczny i pozwalający na stworzenie systemu weryfikacji, wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne osiągnięte przez studentów, odpowiadają profilowi ogólnoakademickiemu, jednak nie zawsze odpowiadają właściwemu poziomowi Polskiej Ramy Kwalifikacji.

Propozycja oceny kryterium spełnione częściowo wynika z nieprawidłowości dotyczących:

1. Niewłaściwego przyporządkowania kierunku do dyscyplin niezwiązanych z koncepcją kształcenia.
2. Niepełnej spójności między przyporządkowaniem kierunku do dyscyplin a opisem efektów uczenia się.
3. Niewłaściwej korelacji efektów kierunkowych z PRK.
4. Zbyt niskiego, nieadekwatnego do 6. poziomu PRK zakładanego stopnia zdobywanej wiedzy, określonego w niektórych efektach zdefiniowanych dla kierunku na studiach I stopnia.
5. Niewłaściwego, nieadekwatnego do 6. i 7. poziomu PRK określenia umiejętności badawczych na obu poziomach kształcenia.
6. Braku efektów uczenia się w zakresie kompetencji społecznych umożliwiających działalność badawczą.
7. Braku przypisania efektów uczenia się w niektórych zajęciach.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

-

Zalecenia

¹⁰W przypadku gdy propozycje oceny dla poszczególnych poziomów studiów różnią się, należy wpisać propozycję oceny dla każdego poziomu odrębnie.

1. Należy przyporządkować kierunek do dyscyplin w taki sposób, by ich udział pozostawał spójny z przyjętą dla kierunku koncepcją kształcenia i efektami uczenia się.
2. Należy dostosować efekty uczenia się do przyjętej koncepcji kształcenia i jej związku z dyscyplinami, do których kierunek został przyporządkowany.
3. Należy dostosować sformułowanie efektów kierunków do PRK.
4. Należy dostosować stopień zaawansowania zdobywanej wiedzy w efektach uczenia się do odpowiedniego poziomu PRK.
5. Należy uzupełnić efekty uczenia się o umiejętności badawcze zgodne z odpowiednim poziomem PRK.
6. Należy uzupełnić efekty uczenia się o kompetencje społeczne umożliwiające działalność badawczą.
7. Należy przypisać efekty uczenia się do wszystkich proponowanych na kierunku zajęć.
8. Należy podjąć działania naprawcze zapobiegające występowaniu nieprawidłowości, które stały się podstawą do sformułowania powyższych zaleceń.

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 2

Efekty uczenia się dla kierunku zostały sformułowane w ten sposób, że nie eksponują dominującej roli dyscypliny wiodącej – językoznawstwa zarówno na pierwszym, jak i na drugim stopniu studiów. Co za tym idzie pomiędzy treściami programowymi a efektami uczenia się występują niezgodności. Rozdrobnienie dyscyplin, do których został przyporządkowany kierunek (siedem na pierwszym stopniu i cztery na drugim stopniu), nie pozwala na to, by odpowiednie treści programowe mogły zrealizować w wystarczającym stopniu fundamentalne dla poszczególnych dyscyplin uznanych za istotne dla zaawansowanej lub pogłębionej wiedzy dla kierunku studiów zagadnienia merytoryczne. Wskazać także należy, że brak odniesienia w poszczególnych efektach uczenia się do odpowiedniego poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji *de facto* uniemożliwia poprawną ocenę tego, czy treści programowe tak dobrane i tak sformułowane umożliwiają osiągnięcie zakładanych efektów, jeśli nie wskazano poziomu i stopnia szczegółowości w odniesieniu do poszczególnych komponentów szczególnie w zakresie wiedzy.

Istotną cechą treści programowych zarówno na pierwszym stopniu studiów, jak i na drugim jest nietrafne założenie, że przekazanie rozdrobnionej i fragmentarycznej, wstępnej wiedzy wystarczy do tego, by ostatecznie stwierdzić, że student osiągnął zakładane dla kierunku efekty uczenia się. Uczelnia zorientowała program studiów formalnie na liczne dynamicznie się dzisiaj rozwijające nurty badań językoznawczych, ale także na inne dyscypliny (nauki o komunikacji społecznej i mediach, nauki o kulturze i religii, psychologię, filozofię czy nauki prawne). Nie zapewniła jednak w zakresie tych dyscyplin wiedzy o charakterze kontekstualnym, stanowiącej tło refleksji językoznawczej, tylko uznała, że wszystkie te dyscypliny będą w programie traktowane jako istotne dla osiągnięcia efektów uczenia się dla kierunku. W wyniku tego założenia rozdrobione i fragmentaryczne treści programowe nie pozwalają studentom na osiągnięcie wszystkich zakładanych efektów uczenia się.

Wbrew koncepcji nie znajdujemy w treściach programowych, szczególnie na drugim stopniu studiów, takich zajęć, które pozwalałyby na uzyskanie przez studentów w stopniu pogłębionym wiedzy odnośnie metodologii badań np. w zakresie nauk o komunikacji społecznej i mediach czy nauk o kulturze i religii. Zarówno na pierwszym, jak i na drugim stopniu studiów uzupełnienia wymagają te efekty, które umożliwią osiągnięcie na odpowiednim poziomie umiejętności szczególnie powiązanych z kształtowaniem warsztatu badawczego odpowiedniego dla poprawnie dobranych dla kierunku dyscyplin naukowych.

Koncepcja kształcenia na kierunku jest referowana jako nowatorska, nowoczesna i powiązana z dynamiką badań w obszarze komunikologii. Ten trend był intensywnie rozwijany w polskim językoznawstwie stosowanym i pragmatolingwistyce pod koniec XX wieku i na początku wieku XXI, do czasu, gdy ukonstytuowała się i skutecznie zaczęła krzepnąć nowa dyscyplina – nauki o komunikacji społecznej i mediach, pozostawiając wspomnianą tu refleksję na pozycji subdyscypliny językoznawstwa – języka mediów czy mediolingwistyki. Formy i sposób realizacji zajęć, a także metody kształcenia są jednak bardzo klasyczne i nie można ich uznać za w pełni pozwalające na zrealizowanie zakładanych efektów uczenia się. Dla studiów pierwszego stopnia aż połowa zajęć (48 procent sumarycznie zestawionych zajęć i grup zajęć; a realnie jest to przeważająca część zarówno zajęć, jak i punktów ECTS, gdyż po stronie zajęć o innej formie znajdujemy np. lektorat języka obcego i przypisane mu punkty ECTS czy zajęcia wychowania fizycznego) ma formę wykładu, realizowanego, co potwierdziły także hospitacje zajęć, w sposób klasyczny jako wykład (nazywany często konwersatoryjnym, co sprowadza się do wtrącania od czasu do czasu pytań ze strony prowadzącego nauczyciela akademickiego lub oczekiwania na prostą jednosłowną reakcję ze strony któregośkolwiek z uczestników). Spora część zajęć i grup zajęć ma charakter łączenia wykładów wyraźnie podawczych (np. dotyczących opisu systemu językowego: gramatyka opisowa języka polskiego czy wyimka kursu historii literatury polskiej: literatura współczesna) z ćwiczeniami o charakterze aktywizującym, co znowu jest klasyczne i w żaden sposób nie stanowi o odmienności podejścia do realizowanych treści. W tym zakresie zdarzają także osobiowości, takie jak podawcza forma wykładu z przedmiotu Komunikacja medialna, która byłaby do zastosowania w wypadku kształcenia nakierowanego na medioznawstwo właśnie, a więc uzyskanie pełnej i zaawansowanej lub pogłębionej wiedzy teoretycznej w odniesieniu do dyscypliny nauki o komunikacji społecznej i mediach w zakresie komunikacyjnego aspektu tejże komunikacji.

Konstruując program studiów w ten sposób, nie zadbano odpowiednio o takie zaplanowanie efektów uczenia się, by rzeczywiście podczas wykładów przeważały te wiedzowe, a podczas ćwiczeń (przy ich wyraźnym niedoborze) jednak z zakresu kompetencji i umiejętności (np. ćwiczenia *stylistyka praktyczna*: cztery efekty z zakresu wiedzy). Jednocześnie przyporządkowanie odpowiednich efektów do zajęć budzi i tę wątpliwość, że ich realne osiągnięcie, a co za tym idzie weryfikacja stają się wykluczone (np. ćwiczenia *stylistyka praktyczna*: 4 efekty z zakresu wiedzy, 7 efektów z zakresu umiejętności oraz 8 z zakresu kompetencji społecznych, razem 19 efektów kierunkowych) przy czym sumatywnym narzędziem weryfikacji jest kolokwium pisemne. Z drugiej strony wykłady mają przypisane bardzo nieliczne efekty z zakresu wiedzy, np. *wieloetniczność i wielokulturowość* realizuje tylko trzy efekty, w tym jeden z zakresu wiedzy, wykład *wprowadzenie do wiedzy o kulturze* 3 efekty, w tym jeden z zakresu wiedzy. Dysproporcje w przypisywaniu efektów uczenia się widać także w tych grupach zajęć, w których pojawiają się dwie formy: wykład i ćwiczenia z nim powiązane np. *gramatyka opisowa języka polskiego* w sem. 2 zarówno wykład, jak i ćwiczenia służą osiągnięciu pojedynczego efektu z zakresu wiedzy.

Z kolei do ćwiczeń na pierwszym stopniu studiów: *komunikacja prawno-urzędowa w społeczeństwie obywatelskim* przypisane zostały 3 efekty z zakresu wiedzy (sumarycznie zaś 11 efektów), podobnie

jest dla studiów drugiego stopnia np. *stereotypy w kulturze* (3 efekty z zakresu wiedza sumarycznie 13 efektów), a dla wykładu *publikowanie on-line tekstów naukowych* wskazano 4 efekty z zakresu wiedzy, a sumarycznie 9 efektów), jednocześnie przypisując mu treści i formy realizacji, które wyraźnie wskazują, że powinny to być ćwiczenia lub warsztat, nie wykład.

Dla części zajęć w sylabusach brak informacji o efektach uczenia się, programie poszczególnych zajęć i treściach programowych oraz metodach dydaktycznych i kryteriach zaliczenia np. *medialne strategie reprezentacji* (studia drugiego stopnia).

Efekty są tak formułowane, że powiązane z nimi zajęcia w ich wymiarze godzinowym i treściowym nie pozwalają na osiągnięcie odpowiedniego poziomu zaawansowania w wiedzy, kompetencjach i umiejętnościach np. efekt „student ma wiedzę na temat typów barier i trudności (językowych i pozawerbalnych), które mogą pojawić się w komunikacji interpersonalnej i publicznej – ich przyczyn, konsekwencji i sposobów pokonywania” realizowany jest podczas wykładu konwersatoryjnego *bariery w komunikacji interpersonalnej i publicznej*. Wykład ma jednocześnie zaznajomić studenta z: terapią logopedyczną, afazją, ale też kategorią kłamstwa, problematyką dialektów, skutecznością retoryczną i perswazyjną. Przedmiot jak wiele innych kończy się zaliczeniową pracą pisemną o charakterze odtwórczym.

Harmonogram realizacji zajęć nie w pełni umożliwia osiąganie zakładanych dla kierunku studiów efektów uczenia się. Uczelnia w sposób odpowiedni zaplanowała ułożenie zajęć w poszczególnych dniach tygodnia, zapewniając higienę pracy studentów, odpowiednie przerwy między zajęciami. Zastrzeżenia budzi realizacja części zajęć niejako systemowo w formie zdalnej, która nie znajduje odniesienia w programie kierunku ani w sylabusach poszczególnych zajęć. Realizacja zajęć w formie zdalnej nie jest tylko zmianą samej modalności kontaktu między studentami a nauczycielem akademickim, ale też zmianą form realizacji, metod weryfikacji efektów uczenia się oraz kryteriów zaliczeń, co nie znajduje pełnego odzwierciedlenia we wskazanych dokumentach.

Uczelnia błędnie szacuje wymiar punktów ECTS, który zostaje przyporządkowany do zajęć i grup zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia: odpowiednio dla pierwszego stopnia studiów wskazując na 180 punktów ECTS, a dla studiów drugiego stopnia 116 punktów ECTS. Oszacowanie to nie uwzględnia czasu na pracę własną studenta, która wynika z oszacowania a punktami ECTS poszczególnych zajęć. Jednocześnie się Uczelnia wyszła z błędnego założenia, że punkty ECTS zdobyte podczas praktyk nie są powiązane z zajęciami z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów, mimo, że opiekunowie praktyk w zakładach pracy są takimi innym i osobami prowadzącymi zajęcia. Rekomenduje się urealnienie liczby punktów ECTS dla całego programu studiów przypisanych do zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich i studentów.

Układ godzin zajęć w poszczególnych semestrach jest pomyślany logicznie. Wyjątek stanowi tu układ zajęć i ich wymiar godzinowy w ostatnich semestrach studiów: odpowiednio dla pierwszego stopnia jest to tylko 150 godzin, a dla studiów drugiego stopnia aż 240 godzin. Uczelnia mniejszą liczbę godzin zajęć w semestrze VI studiów pierwszego stopnia uzasadnia wysiłkiem, który student wkłada w przygotowanie i ukończenie pracy licencjackiej, logiczne wydaje się, by i na drugim stopniu, w ostatnim semestrze studiów uwzględnić proporcjonalnie przecież większy wysiłek, który trzeba włożyć w przygotowanie pracy magisterskiej. Obrazuje to szacowanie nakładu pracy studenta wyrażone w punktach ECTS: dla seminarium licencjackiego w VI semestrze 14 punktów ECTS, a dla seminarium magisterskiego w sem. IV 13 punktów.

Szacowanie nakładu pracy w wymiarze punktów ECTS budzi zastrzeżenia co do wyrównanego i niemal niezmiennego określania 30-godzinnych zajęć miarą 3 punktów ECTS, bez powiązania ich ze zmiennymi

wymaganiami stawianymi studentom, a także przeszacowaniu pojedynczych zajęć np. *metodologia badań komunikacyjnych i językoznawczych* (60 godzin zajęć, 10 punktów ECTS). Wymiar godzin nie umożliwia osiągnięcia wszystkich efektów uczenia się ze względu na ich treść i liczbę.

W związku ze specyfiką kierunku i jego praktycznym wymiarem oraz aktywizującą naturą treści, które są przedmiotem kształcenia, **rekomenduje się**, by zmniejszyć maksymalną liczbę uczestników zajęć o charakterze ćwiczeń i konwersatoriów, która teraz wynosi 30 osób. Jest to zbyt wiele, by sprawnie prowadzić zajęcia o charakterze aktywizującym i stale włączającym do pracy wszystkich uczestników kształcenia. Zajęcia w formie warsztatowej czy konwersatoryjnej wraz z przypisanymi do nich efektami uczenia się wymagają mniejszej liczby uczestników, by efekty te mogły zostać skutecznie osiągnięte przez wszystkich uczestniczących.

Uczelnia wprowadziła do programu studiów zajęcia i grupy zajęć, które są realizowane jednocześnie dla studiów pierwszego i drugiego stopnia, np. *mowa Krakowa*. Regionalizmy krakowskie dawne i współczesne, który jako przedmiot fakultatywny jest oferowany zarówno studentom pierwszego, jak i drugiego stopnia, uczestniczącym w nim w mieszanych grupach, z sylabusem, w którym nie odróżnia się i nie różnicuje ani treści, ani efektów uczenia się, ani formy zaliczenia zajęć.

Harmonogram i sekwencja zajęć w planie studiów budzą zastrzeżenia. Zestawienie zajęć i grup zajęć oraz oferowanych jako zajęcia do wyboru powtarzają tożsame lub bardzo zbliżone zakresy tematyczne np. sem. 3 studiów pierwszego stopnia: wykład i ćwiczenia *komunikacja medialna*, wykład *metodologia badań komunikacyjnych i językoznawczych* oraz przedmiot do wyboru: *metodologia badań językoznawczych*. Rekomenduje się podjęcie działań w celu usunięcia treści powtarzających się w kolejnych zajęciach.

W programie studiów wśród zajęć o charakterze obligatoryjnym pojawiają się zajęcia sugerujące tożsamość: np. *wstęp do teorii komunikacji* (sem. 3 i sem. 4 – zajęcia o takich samych nazwach), dla studiów drugiego stopnia: *poprawna polszczyzna* (sem. I i II), *teoria języka* – wykład, *teoria języka* – ćwiczenia (sem. I i II), *retoryka współczesna* (sem. III i IV). Rekomenduje się powiązanie nazw zajęć i grup zajęć z poszczególnymi treściami i efektami uczenia się w taki sposób, by stanowiły one pojedyncze, rozpodobnione całości.

Część zajęć oferowanych jako zajęcia do wyboru jest oferowana w zaburzonym układzie. Np. student najpierw (sem. 3) może wybrać zajęcia *elementy diagnozy i terapii trudności w mówieniu, czytaniu i pisanu*, a dopiero później (sem. 4) *podstawy logopedii*.

W programie uwidoczni się też dysproporcja co do obszarów poznawania języka i literatury polskiej: mimo licznej grupy przedmiotów językoznawczych nakierowanych na treści diachroniczne i historyczne, w programie (poza zajęciami *czytanie dawnego tekstu*) brakuje odpowiednich zajęć, które pokazywałyby wyzyskanie dawnej polszczyzny w twórczości literackiej (są za to dwa semestry zajęć z *literatury współczesnej* – wykład i ćwiczenia) i inne traktujące wyłącznie o współczesnym dyskursie twórczym, choć efekt JPK_K1_K08 mówi o gotowości do doceniania znaczenia wspólnotowego dziedzictwa kulturowego.

Program studiów umożliwia wybór zajęć w wymiarze co najmniej 30 procent punktów ECTS w taki sposób, który jednak nie w pełni umożliwia elastyczne kształtowanie ścieżki edukacji uwzględniającej odpowiedzialne zagwarantowanie koniecznego progresu wiedzy, umiejętności i kompetencji właściwych dla kierunku studiów. Uwidoczni się to w oferowaniu bardzo licznych zajęć do wyboru, które mają charakter kursowy dla innych kierunków studiów, a co za tym idzie wymagają ciągłości kształcenia. Uwidocznili ten problem np. podczas hospitowanego wykładu z *psychologii postaw twórczych*. Prowadzący, mając na sali mieszaną grupę studentów, w sporej liczbie złożoną ze studentów innych kierunków niż język polski w komunikacji społecznej odwoływał się do innych

zajęć właściwych właśnie dla tego kierunku (z *psychologii poznawczej*, podczas których już studenci pewną wiedzę nabyli, poznali też narzędzia pracy, które podczas zajęć dotyczących psychologii kreatywności są już tylko używane, a nie wprowadzane od podstaw). Co za tym idzie uczestnicy zajęć nie mają wyrównanego przygotowania, by w jednakowym stopniu osiągnąć zakładane efekty uczenia się. **Rekomenduje się** taki dobór zajęć i taką selekcję studentów, która stworzy na wejściu wszystkim uczestniczącym w nich równe szanse na osiągnięcie wszystkich zakładanych efektów uczenia się.

Kierunek zarówno na studiach pierwszego, jak i drugiego stopnia oferuje zajęcia częściowo powiązane z prowadzoną w uczelni działalnością badawczą. Przy tak rozdrobionym przyporządkowaniu kierunku do licznych dyscyplin w odniesieniu do tych, które pojawiają się marginalnie (dla studiów pierwszego stopnia nauki prawne, filozofia, psychologia, dla studiów drugiego stopnia nauki o kulturze i religii, literaturoznawstwo) zajęcia tylko sygnałnie odnoszą się do kontekstu zaawansowania lub pogłębienia zaplecza badawczego danych dyscyplin, a raczej prezentują wyłącznie kontekstualne i propedeutyczne dane dotyczące tych dyscyplin. Dla obu stopni w odniesieniu do dyscypliny nauki o komunikacji społecznej i mediach nie pojawia się odpowiednie połączenie proponowanych zajęć z prowadzoną przez nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia na kierunku działalnością badawczą.

Błędnie szacuje wymiar punktów ECTS, który studenci uzyskują podczas realizacji zajęć na kierunku w odniesieniu do zajęć prowadzonych w dyscyplinach, do których kierunek został przyporządkowany: odpowiednio dla pierwszego stopnia studiów wskazując, że jest to 230 punktów ECTS, a dla studiów drugiego stopnia – 240 punktów ECTS.

Program studiów obejmuje zajęcia przeznaczone na kształtowanie umiejętności językowych na poziomie B2 na studiach pierwszego stopnia, a na studiach drugiego stopnia na poziomie B2+. Wymiar godzin jest odpowiedni dla uzyskania progresu w zakresie poziomu znajomości języka obcego. Niemniej w programie zajęcia z języka obcego nowożytnego zostały rozplanowane na cztery semestry studiów, przy czym w trzech semestrach studenci, realizując zajęcia i ociągając efekty uczenia się, nie otrzymują ocen ani punktów ECTS, którymi oszacowano by nakład ich pracy, a cała pula punktów – 8 ECTS jest przypisana do zakończenia cyklu tj. semestru 4. Jest to działanie niepoprawne, gdyż nie uwzględnia nakładu pracy w poszczególnych semestrach oraz progresu wiedzy, kompetencji i umiejętności, a także, co uwidacznia się w konstrukcji programu, stanowi problem w ułożeniu poszczególnych treści, gdyż w semestrze IV niemal jedną trzecią 30-punktowego wymiaru nakładu pracy blokuje koniec realizacji zajęć z lektoratu. Podobnie jest na studiach drugiego stopnia, gdzie lektorat języka obcego nowożytnego realizowany jest w dwóch semestrach (pierwszym i drugim), a punkty ECTS oraz ocena pojawiają się wyłącznie sumarycznie po semestrze drugim.

Kierunek zapewnia uzyskanie odpowiednio dla studiów pierwszego i drugiego stopnia liczby punktów ECTS przyporządkowanych do zajęć w dyscyplinach nauk społecznych (powyżej minimum 5 punktów ECTS).

Metody kształcenia na kierunku dla obu stopni są dobrane w sposób klasyczny, w większości łącząc metody podawcze z aktywizacją w postaci dyskusji czy przygotowaniem przez studentów materiałów wprowadzających do poszczególnych tematów. Są one w stopniu wystarczającym zróżnicowane, choć dla licznych zajęć pozwalają przede wszystkim na uzyskanie efektów z zakresu wiedzy, gdyż przeważają w nich elementy podawcze lub poziom oczekiwań wobec uczestników zajęć jest nakierowany na działania tekstotwórcze i odtwórcze, wymagane formy ustne czy pisemne jako warunek zaliczenia są na podstawowym poziomie np. *literatura współczesna* – ćwiczenia, gdzie podaje się jako metody nauczania „konsultacje”. Dla wykładu *zasady skutecznej komunikacji interpersonalnej jako metody nauczania* wskazuje się: burzę mózgów, wykład konwencjonalny, konwersatoryjny, z prezentacją multimedialną oraz dyskusję, a jako formy zaliczenia „obecność na wykładzie i aktywne w nim

uczestnictwo”, a więc realnie kryteria trudno mierzalne i nieweryfikujące osiągnięcia efektów z zakresu wiedzy dla wszystkich studentów (do zajęć przypisano sumarycznie 9 efektów kierunkowych). W ich doborze uwzględnia się tylko częściowo najnowsze osiągnięcia dydaktyki akademickiej.

Studenci nie są w pełni przygotowani do prowadzenia działalności naukowej w zakresie dyscyplin, do których kierunek jest przyporządkowany, nie mogą także brać udziału w działalności naukowej w zakresie tych dyscyplin. Wynika to po pierwsze z rozdrobnienia przyporządkowania kierunku do dyscyplin naukowych, po drugie z realizowania części zajęć odnoszących się do dyscyplin takich jak np. nauki o komunikacji społecznej i mediach czy psychologia na poziomie wprowadzającym, odpowiadającym wiedzy kontekstualnej, a co za tym idzie wykluczającej studentów z uczestniczenia w badaniach naukowych właściwych dla metodologii i przedmiotu tych dyscyplin na odpowiednim dla poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji poziomie.

Zajęcia szczególnie na drugim stopniu studiów nie umożliwiają pełnej realizacji zakładanych treści odnośnie do wszystkich studentów z ich zróżnicowanymi możliwościami potencjałem, co uwidocznia się szczególnie w odniesieniu do tych studentów, którzy legitymują się wykształceniem na studiach pierwszego stopnia innym niż kierunkowe w zakresie języka polskiego w komunikacji społecznej, ewentualnie filologii polskiej. Stąd podczas studiów drugiego stopnia pojawiają się zajęcia dla takich absolwentów za niskie co do zaawansowania (np. *warsztaty dziennikarskie*) lub za wysokie (np. *teoria języka*).

W części dokumentacji programowej pojawia się zapis o stosowaniu metod e-learningowych w kształceniu, choć nie pojawia się w dokumentacji, że przedmiot jest (i w jakiej części) realizowany metodą e-learningu, ani w jaki sposób treści są w ten sposób realizowane (np. *literatura współczesna – ćwiczenia*).

Na kierunku bardzo rzadko korzysta się z nowoczesnych metod, które np. wskazywałyby na połączenie metodologii językoznawczej z tymi, które są kluczowe dla obszaru nauk społecznych w tym nauk o komunikacji społecznej i mediach takich jak design thinking, foresight, metoda projektowa, analiza multimodalna przekazu. Bardzo rzadko korzysta się także z takich metod, które angażują studentów do pracy grupowej, w przeważającej mierze ogniskując się i podkreślając indywidualność aktywności studentów, przygotowanie prac czy projektów o charakterze autorskim własnym, nie grupowym. Jest to o tyle istotne, że obszary aktywności, które wskazuje się jako ważne dla kierunku, wymagają dzisiaj umiejętności pracy w grupie, przyjmowania w niej różnych ról, relacyjności i dyskursywnego podejścia. Wprawdzie efekty uczenia się dla praktyk zostały zdefiniowane w sylabusie, jednakże ich generyczny charakter nie pozwala wnioskować, do jakiego obszaru działalności zawodowej się odnoszą. Nie można na ich podstawie zidentyfikować potencjalnego miejsca odbywania praktyk ani nawet czynności wykonywanych przez praktykanta. Najlepszym przykładem będzie tu efekt z kategorii umiejętności: „potrafi zastosować w praktyce zdobytą podczas nauki wiedzę merytoryczną i umiejętności zawodowe w realizacji działań w wybranej branży”, z którego nie wynikają żadne specyficzne treści służące osiągnięciu tego efektu – nie jest jasne, jakiej branży/ branż dotyczy, jaka wiedza ma być stosowana. Z kolei treści programowe dla praktyk nie zostały w sylabusie w ogóle określone. Zamieszczono tu krótką informację, że „szczegóły odbywania praktyki, zadania oraz cele zgodne są z typową dla organizatora praktyk działalnością”. Oznacza to, iż treści i inne elementy programu znajdują się poza kontrolą i wpływem Uczelni prowadzącej kierunek. Uczelnia nie posiada informacji na temat sposobów realizacji tych treści ani ich zakresu (jest to możliwe wyłącznie ex-post), a treści mogą być inne od tych, które umożliwiłyby osiągnięcie efektów uczenia się, na przykład efektu z kategorii wiedzy odnoszącego się do zadań intelektualnych, technicznych i projektowych, bowiem nie w każdym miejscu praktyk te typy zadań jednocześnie mogą być zapewnione. Należy również zauważyć, że Uczelnia nie zapewnia

treści praktyk, które umożliwiałyby osiągnięcie kompetencji związanych z prowadzeniem badań naukowych.

Wymiar praktyk na ocenianym kierunku jest właściwy – umożliwia studentowi zapoznanie się ze środowiskiem pracy oraz zastosowanie w praktyce wiedzy i umiejętności zaplanowanych w programie studiów. To 120 godzin praktyk i 4 ECTS, realizowanych jako całość – w jednym etapie. Z uwagi na fakt, iż dla praktyk zawodowych nie określono efektów uczenia się ani treści programowych, nie ma podstaw do formułowania oceny wymiaru praktyk. Analogicznie, nie można stwierdzić, czy praktyki są prawidłowo zaplanowane w harmonogramie studiów.

Rekomenduje się umiejscowienie praktyki w takim miejscu w planie studiów, aby umożliwiała ona weryfikację większości efektów zaplanowanych w programie studiów w środowisku zawodowym.

Praktyki, z założenia, mogą odbywać się w każdej branży, każdym typie organizacji, gdyż, jak wcześniej pisano, Uczelnia błędnie uzależnia większość efektów przewidzianych dla praktyk od zakresu działalności zawodowej praktykodawcy, którego dobiera student. Dobór miejsc praktyk jest więc przypadkowy i nie odzwierciedla potrzeb programu studiów.

Metody weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się zakładanych dla praktyk nie zostały właściwie zaprojektowane, a system oceny nie umożliwia weryfikacji. Jedyna forma weryfikacji efektów zakładana w regulaminie to zaświadczenie o odbyciu praktyki, zawierające poza informacjami podstawowymi o terminie, wymiarze praktyki, zakładzie pracy praktykodawcy, opis czynności praktykanta wraz z opinią zakładowego opiekuna praktyki i rozpiszę godzin. Brak tu odniesienia do efektów uczenia się – stosowane narzędzie uniemożliwia ich ocenę. Zaświadczenia przedłożone przez Uczelnię potwierdzają, że zakresy i rodzaje czynności, pełnione przez praktykanta role, są bardzo zróżnicowane i w niewielkim stopniu powiązane z efektami i koncepcją kształcenia. Najlepszym przykładem będzie tu praktyka polegająca na tłumaczeniu pisemnym na język angielski, prowadzeniu korespondencji w języku angielskim, czy też na prowadzeniu szkoleń dla pracowników sklepu odzieżowego w zakresie sprzedaży i obsługi klienta.

Dodatkowo, nie określono żadnych kryteriów jakościowych oceny praktyki ani nie podano ich do wiadomości studentów w sylabusie. Z informacji pozyskanych podczas wizytacji wynika, że weryfikacja efektów ma miejsce podczas rozmowy opiekuna uczelnianego ze studentem już po zakończeniu praktyki. Ocena taka nie jest efektywna w odniesieniu do efektów, które z uwagi na swój charakter i założenia (efekty z kategorii umiejętności i kompetencji społecznych), muszą być weryfikowane w trybie *on-going*, a nie *ex-post*. W konsekwencji, efekty nie są właściwie weryfikowane. Praktyki, zgodnie z programem studiów, nie odbywają się w formule kształcenia na odległość, z tego powodu Uczelnia nie określiła metod weryfikacji i oceny efektów w zakresie praktyk z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość.

Ocena osiągnięcia efektów uczenia się przez opiekuna uczelnianego dokonywana jest w sposób niewłaściwy, na podstawie prawidłowo wypełnionego i zatwierdzonego przez zakładowego opiekuna praktyk zaświadczenia oraz rozmowy ze studentem, o których pisano powyżej, i nie zapewnia kompleksowości oceny, gdyż nawet do poszczególnych efektów zdefiniowanych dla praktyk się nie odnosi, a kryteria tej oceny nie są znane.

Opiekunowie zakładowi praktyk wyznaczani są przez zakład pracy. Uczelnia nie określiła kryteriów jakościowych doboru takich osób, więc dobór ten ma charakter przypadkowy, nie umożliwia prawidłowej realizacji praktyk. Kompetencje i doświadczenie oraz kwalifikacje opiekuna uczelnianego są prawidłowe, jednakże w tym wypadku Uczelnia również nie określiła podstawowych wymogów do pełnienia tej funkcji. **Rekomenduje się** przyjęcie przez Uczelnię wymogów stawianych uczelnianemu i zakładowemu opiekunowi praktyk.

Z uwagi na przypadkowy dobór miejsc praktyk, jaki dopuszcza Uczelnia zapisami w dokumentach regulujących realizację praktyk, infrastruktura tych miejsc jest również przypadkowa – raz zgodna, raz niezgodna z wymogami programu i koncepcją kształcenia.

Organizacja praktyk i nadzór nad ich realizacją odbywa się w oparciu o formalnie przyjęte i opublikowane zasady zawarte w regulaminie praktyk studenckich na kierunku język polski w komunikacji społecznej. Regulacje są niekompletne – pomijają istotne dla realizacji praktyk kwestie. Zasady te obejmują wskazanie osoby, która odpowiada za organizację i nadzór nad praktykami na kierunku, okres odbywania praktyk, wskazanie opiekuna zakładowego, a także podstawy zaliczenia praktyki, nie uwzględniono natomiast:

1. zadań i zakresu odpowiedzialności opiekuna zakładowego oraz uczelnianego;
2. kryteriów, które muszą spełniać placówki, w których studenci odbywają praktyki zawodowe;
3. reguł zatwierdzania miejsca odbywania praktyki samodzielnie wybranego przez studenta;
4. warunków kwalifikowania na praktykę;
5. kwestii hospitacji praktyk, w tym reguł ich przeprowadzania;
6. zakresu współpracy osób nadzorujących praktyki na kierunku z opiekunami praktyk i sposobów ich komunikowania się.

Zgodnie z regulaminem praktyk zawodowych, student samodzielnie wybiera miejsce praktyk, odpowiadające jego zainteresowaniom i ewentualnym planom zawodowym, a także umożliwiające, w jego ocenie, realizację efektów uczenia się. Student sam podejmuje decyzję o doborze takiego miejsca, a Uczelnia nie stosuje w tym zakresie żadnych rozwiązań systemowych, jakościowych. Osoba sprawująca nadzór nad praktykami nie zatwierdza tego miejsca w oparciu o z góry określone i formalnie przyjęte kryteria jakościowe. Efektem takich działań jest przypadkowość doboru miejsc praktyk.

Uczelnia nie prowadzi oceny programu praktyk, nie ocenia również osób sprawujących nadzór nad praktykami z ramienia uczelni, opiekunów praktyk, realizacji praktyk ani efektów uczenia się osiąganych na praktykach. Studenci także nie biorą udziału w takiej ocenie. W efekcie nie są prowadzone działania doskonalące dotyczące ww. elementów i aspektów programu oraz realizacji praktyk, które mogłyby wynikać z wykorzystania wyników takiej ewaluacji.

Organizacja procesu dydaktycznego jest pomyślana i wdrażana w sposób odpowiedni. Zarówno studenci, jak i nauczyciele akademicki odbywają zajęcia w odpowiednim układzie, poszczególne zajęcia ułożone są odpowiednio, nie kumulują się w planie zajęć, co za tym idzie pozwalają na zachowanie higieny pracy i stwarzają odpowiednie warunki dla skutecznej realizacji poszczególnych zajęć.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 2 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Treści programowe tylko częściowo są zgodne z efektami uczenia się oraz w podobnym stopniu uwzględniają w szczególności aktualny stan wiedzy i metodyki badań w dyscyplinach, do których kierunek został przyporządkowany zarówno na studiach pierwszego, jak i drugiego stopnia.

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS, nie w pełni

umożliwiają studentom osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się.

Metody kształcenia są zorientowane na studentów, tylko częściowo jednak motywują ich do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się oraz umożliwiają studentom osiągnięcie efektów uczenia się, a także nie umożliwiają przygotowania do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Program, organizacja i nadzór nad realizacją praktyk zawodowych, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów nie zapewniają prawidłowej realizacji praktyk oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w szczególności tych, które są związane z nabywaniem kompetencji badawczych.

Organizacja procesu nauczania nie zapewnia całościowego efektywnego wykorzystania czasu przeznaczonego na nauczanie i uczenie się oraz weryfikację i ocenę efektów uczenia się. Wynika to z dysproporcji wymiaru godzin zajęć szczególnie dla ostatniego semestru studiów drugiego stopnia.

Propozycja oceny kryterium spełnione częściowo wynika z nieprawidłowości dotyczących:

1. Braku odpowiedniego powiązania treści kształcenia z dyscyplinami, do których kierunek został przyporządkowany.
2. Konieczności zróżnicowania form zajęć oraz metod kształcenia.
3. Błędów w szacowaniu nakładu pracy studenta punktami ECTS.
4. Braku informacji zwrotnej o postępach oraz szacowaniu nakładu pracy studenta wyrażonego punktami ECTS dla poszczególnych etapów zajęć z lektoratu języka obcego.
5. Błędnej i niepełnej koncepcji realizacji praktyk zawodowych na kierunku.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

-

Zalecenia

1. Należy w sposób odpowiedni powiązać treści kształcenia z dyscyplinami, do których został przyporządkowany kierunek zarówno na pierwszym, jak i na drugim stopniu.
2. Należy zróżnicować metody kształcenia w taki sposób, by w większym stopniu aktywizowały one studentów, wykorzystując osiągnięcia współczesnej dydaktyki akademickiej.
3. Należy wprowadzić treści, które powiązałyby wykorzystanie wiedzy językoznawczej w odniesieniu do kontekstu literatury dawnej.
4. Należy skorygować wymiary punktów ECTS, które student osiąga podczas zajęć przyporządkowanych do dyscyplin, do których przyporządkowany jest kierunek studiów.
5. Należy powiązać poszczególne etapy realizacji zajęć z lektoratu języka obcego z systemem ocen oraz przypisanych zajęciom punktów ECTS.
6. Należy przygotować oraz wdrożyć pełną, adekwatną do efektów uczenia się, koncepcję kierunku i potrzeb koncepcję realizacji praktyk zawodowych.
7. Należy podjąć działania naprawcze zapobiegające występowaniu nieprawidłowości, które stały się podstawą do sformułowania powyższych zaleceń.

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 3

Warunki i zasady rekrutacji na studia na kierunku język polski w komunikacji społecznej określa Uchwała Senatu Uniwersytetu Jagiellońskiego. Na studia pierwszego stopnia może być przyjęta osoba posiadająca świadectwo dojrzałości lub inny dokument uprawniający do podjęcia studiów pierwszego stopnia lub jednolitych magisterskich w Polsce. W obliczeniu wyniku postępowania uwzględnia się wyniki maturalne z dwóch przedmiotów: język polski (waga 2) oraz do wyboru jeden z przedmiotów spośród: historia, język: angielski, francuski, hiszpański, łaciński i kultura antyczna, niemiecki, rosyjski, włoski (waga 1). W przypadku nowej polskiej matury (2002–2022) przy obliczaniu wyniku przedmiotowego pod uwagę bierze się wyłącznie wyniki na poziomie rozszerzonym oraz dwujęzycznym (w przypadku nowożytnych języków obcych). Przyjęcie na studia II stopnia następuje w drodze konkursu ocen z egzaminu dyplomowego dowolnego kierunku studiów, z dziedziny nauk humanistycznych, społecznych i teologicznych.

Warunki rekrutacji na studia, kryteria kwalifikacji i procedury rekrutacyjne są przejrzyste i selektywne dla studiów pierwszego stopnia, umożliwiają dobór kandydatów posiadających wstępną wiedzę i umiejętności na poziomie niezbędnym do osiągnięcia efektów uczenia się. Kryteria rekrutacyjne na studia drugiego stopnia są przejrzyste, ale nie są selektywne, gdyż nie w pełni umożliwiają dobór kandydatów posiadających wstępną wiedzę i umiejętności na poziomie niezbędnym do osiągnięcia efektów uczenia się. W związku z tym, że kierunek przyporządkowany został do dyscyplin językoznawstwo, nauki o komunikacji społecznej i mediach, literaturoznawstwo oraz nauki o kulturze i religii, należałoby wprowadzić kryterium rekrutacyjne gwarantujące podobny poziom ubiegających się o przyjęcie na studia, np. rozmowę kwalifikacyjną na temat zainteresowań z zakresu nauk humanistycznych i społecznych. Rozmowę wstępną – na temat kultury i języka polskiego, przeprowadza się wyłącznie w czasie rekrutacji studentów zagranicznych, w celu zweryfikowania ich predyspozycji do podjęcia studiów oraz znajomości j. polskiego. Tym samym obowiązujące kryteria rekrutacyjne należy uznać jedynie częściowo za bezstronne, zapewniające wszystkim kandydatom równe szanse w podjęciu studiów na danym kierunku, ale nie gwarantujące właściwego poziomu merytorycznego kandydatów. **Rekomenduje się** zmianę zasad rekrutacji na studia drugiego stopnia, by umożliwiała przyjęcie kandydatów mających wstępne kompetencje gwarantujące osiąganie wszystkich efektów uczenia się w zakresie dyscyplin do których przypisany jest kierunek.

Kryteria na drugi poziom studiów nie uwzględniają informacji o oczekiwanych kompetencjach cyfrowych kandydatów, wymaganiach sprzętowych związanych z kształceniem z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość oraz wsparciu uczelni w zapewnieniu dostępu do tego sprzętu, więc **rekomenduje się** uwzględnienie tego typu danych w wymogach rekrutacyjnych.

Warunki i procedury potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych poza systemem studiów zapewniają możliwość identyfikacji efektów uczenia się uzyskanych poza systemem studiów oraz oceny ich adekwatności w zakresie odpowiadającym efektom uczenia się określonym w programie studiów. Proces ten reguluje zarządzenie Rektora Uniwersytetu Jagiellońskiego w sprawie: szczegółowej procedury potwierdzania efektów uczenia się oraz trybu przyjęcia na studia na podstawie potwierdzonych efektów uczenia się. Warunki i procedury potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w innej uczelni (w tym uczelni zagranicznej) zapewniają możliwość identyfikacji efektów uczenia się oraz oceny ich adekwatności w zakresie odpowiadających efektom uczenia się określonym

w programie studiów. Kwestię tę regulują na UJ następujące dokumenty: regulamin studiów pierwszego stopnia, drugiego stopnia oraz jednolitych studiów magisterskich; Zarządzenie Rektora w sprawie: szczegółowej procedury potwierdzania efektów uczenia się oraz trybu przyjęcia na studia na podstawie potwierdzonych efektów uczenia się oraz zarządzenie Rektora w sprawie: organizacji i szczegółowych zasad zaliczania lektoratu języka obcego przez studentów studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia oraz jednolitych studiów magisterskich oraz wykazu uznawanych certyfikatów potwierdzających znajomość języka obcego.

W Uczelni określono zasady i procedury dyplomowania – są trafne, specyficzne i zapewniają potwierdzenie osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się na zakończenie studiów. Zasady są określone w regulaminie studiów na Uniwersytecie Jagiellońskim. Uczelnia określiła również zasady i warunki przeprowadzania egzaminów dyplomowych przy użyciu środków komunikacji elektronicznej, zapewniających ich transmisję i wielostronną komunikację w czasie rzeczywistym między uczestnikami egzaminu dyplomowego z zachowaniem niezbędnych zasad bezpieczeństwa. Dla obu stopni studiów kierunku język polski w komunikacji społecznej opracowany został także wewnętrzny regulamin przygotowania pracy dyplomowej i przeprowadzenia egzaminu dyplomowego dostępny dla studentów na stronie internetowej WP UJ. Według obowiązującej procedury egzamin dyplomowy rozpoczyna ustna autoprezentacja studenta dotycząca pracy dyplomowej, a następnie komisja egzaminacyjna zadaje minimum dwa pytania. Mogą to być pytania z otrzymanej wcześniej przez studenta listy zagadnień egzaminacyjnych lub pytania nawiązujące do treści pracy dyplomowej. Dokumentacja wybranych egzaminów dyplomowych, z którą zapoznał się zespół oceniający, wskazuje, iż w protokołach z egzaminu nie ma żadnej informacji o ustnej autoprezentacji studenta dotyczącej pracy dyplomowej, zdarza się, iż pytania dotyczą wyłącznie problematyki pracy dyplomowej. **Rekomenduje się**, aby pytania egzaminacyjne obejmowały pełny zakres materiału z dyscypliny, w ramach której praca dyplomowa powstaje. Prace dyplomowe powstałe na studiach pierwszego i drugiego stopnia, z którymi zespół oceniający zapoznał się w trakcie wizytacji, różnią się stopniem zaawansowania metod badawczych stosowanych przez studenta, są zgodne z wymaganiami i problematyką dyscyplin, do których kierunku został przyporządkowany, a także odpowiadają poziomowi studiów oraz profilowi ogólnoakademickiemu ocenianego kierunku. Każda praca weryfikowana jest przez Jednolity System Antyplagiatowy, dodatkowo promotor może nieodpłatnie sprawdzić oryginalność pracy w Otwartym Systemie Antyplagiatowym (OSA, www.osa.uj.edu.pl).

System weryfikacji efektów uczenia się w znacznym stopniu umożliwia monitorowanie postępów w uczeniu się oraz rzetelną i wiarygodną ocenę stopnia osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, a stosowane metody weryfikacji i oceny są zorientowane na studenta, umożliwiają uzyskanie informacji zwrotnej o stopniu osiągnięcia efektów uczenia się oraz motywują studentów do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się, jak również pozwalają na sprawdzenie i ocenę wszystkich efektów uczenia się, w tym w szczególności przygotowania do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Uczelnia prawidłowo zaplanowała system weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się oraz postępów w procesie uczenia się. Formy te są różnorodne, co potwierdza analiza prac etapowych, udostępnionych przez Uczelnię w trakcie wizytacji. Efekty uczenia się są sprawdzane i oceniane na bieżąco w trakcie zajęć poprzez dyskusje, analizy i interpretacje tekstów oraz za pomocą prac zaliczeniowych (pisemnych prac semestralnych, testów, sprawdzianów wymagających odpowiedzi opisowych, prezentacji multimedialnych, referatów, projektów itp.), zaliczeń ustnych, egzaminów (ustnych lub pisemnych) oraz innych form ustalonych przez prowadzącego. Sposoby te dostępne są dla studentów w kartach zajęć w USOS. Zakres wymagań, formę zaliczenia zajęć oraz

kryteria oceny końcowej nauczyciele podają do wiadomości studentów na pierwszych zajęciach, natomiast nie zawsze stosowne zapisy dot. kryteriów oceny są obecne w kartach zajęć (sylabusach). Zakres tematyczny i treść merytoryczna prac etapowych, z którymi zespół oceniający zapoznał się w trakcie wizytacji, odpowiadały danemu modułowi kształcenia oraz zakładanym efektom uczenia się. Wystawione oceny w większości zostały umotywowane. **Rekomenduje się**, uzupełnienie sylabusów zajęć o zapisy dotyczące szczegółowych kryteriów oceny prac etapowych/końcowych. Zaproponowane na kierunku metody weryfikacji oraz oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, jak i postępów w procesie uczenia się umożliwiają sprawdzenie i ocenę opanowania języka obcego co najmniej na poziomie B2 w przypadku studiów pierwszego stopnia lub na poziomie B2+, zakładanego na poziomie studiów drugiego stopnia, w tym języka specjalistycznego.

Ogólne zasady sprawdzania i oceniania stopnia osiągania efektów uczenia się określone są w regulaminie studiów. Uczelnia wskazała także procedurę przeprowadzania zaliczeń i egzaminów kończących określone zajęcia, przy użyciu środków komunikacji elektronicznej. Zasady weryfikacji i osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się oraz postępów w procesie uczenia się, w tym metody stosowane w procesie nauczania i uczenia się z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość umożliwiają równe traktowanie studentów wizytowanego kierunku w procesie weryfikacji oceniania efektów uczenia się, gwarantują identyfikację studenta i bezpieczeństwo danych dotyczących studentów. Adoptowanie są też metody i organizacja sprawdzania efektów uczenia się do potrzeb studentów z niepełnosprawnością.

Zasady przekazywania studentom informacji zwrotnej na temat uzyskanych efektów uczenia się są czytelne. O wynikach poszczególnych prac etapowych i egzaminach student dowiadyuje się w trakcie zajęć bądź po uzyskaniu zaliczenia z danego przedmiotu czy zakończeniu egzaminu. Ogólne zasady weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się oraz postępów w procesie uczenia się uwzględniają również zasady postępowania w sytuacjach konfliktowych związanych z weryfikacją i oceną efektów uczenia się oraz sposoby zapobiegania i reagowania na zachowania nieetyczne oraz niezgodne z prawem. Procedura antyplagiatowa WP UJ wskazuje osobne sposoby postępowania w przypadku podejrzenia plagiatu dla: a. prac dyplomowych (licencjackich i magisterskich); b) innych prac studenckich będących elementem programu kształcenia, tj. służących osiągnięciu efektów uczenia się oraz ich weryfikacji.

Efekty uczenia się osiągnięte przez studentów są uwidocznione w postaci prac etapowych i egzaminacyjnych oraz ich wyników, projektów, prac dyplomowych, a także są monitorowane poprzez prowadzenie analiz pozycji absolwentów na rynku pracy lub kierunków dalszej edukacji. Monitoring losów absolwentów jest prowadzony systematycznie przez biuro karier. Na podstawie dokumentacji dotyczącej praktyk studenckich (regulamin praktyk, karta oceny, zaświadczenia o odbytej praktyce), z którą zapoznał się zespół oceniający, nie można potwierdzić bezpośrednio osiągnięcia efektów uczenia się założonych dla praktyk studenckich. W odniesieniu do prac dyplomowych efekty uczenia monitorowane są w sposób ciągły i zindywidualizowany, a sama praca dyplomowa oceniana jest przez promotora oraz recenzenta. Osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się sprawdza także egzamin dyplomowy. Dokumentowanie osiągania efektów uczenia się odbywa się w formie papierowej lub elektronicznej, w postaci: 1) pisemnych prac etapowych i egzaminacyjnych archiwizowanych przez prowadzących poszczególne zajęcia, 2) protokołów egzaminacyjnych, recenzji i prac dyplomowych. Weryfikacja trafności i skuteczności działania systemu dyplomowania wskazuje, że proces ten nie jest w pełni kontrolowany. Obowiązujące dla kierunku zasady dyplomowania nie są każdorazowo przestrzegane, a prace dyplomowe nie są dostatecznie powiązane z efektami uczenia się sformułowanymi dla kierunku.

Metody weryfikacji nastawione są na rozwój studenta, w zakresie kompetencji badawczych i praktycznych. Studenci przygotowują publikacje naukowe, biorą udział w konferencjach naukowych, prowadzą czasopisma OK! O komunikacji.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 3 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Stosowane są formalnie przyjęte i opublikowane, spójne i przejrzyste warunki przyjęcia kandydatów na studia, umożliwiające właściwy dobór kandydatów, zasady progresji studentów i zaliczania poszczególnych semestrów i lat studiów, w tym dyplomowania, uznawania efektów i okresów uczenia się oraz kwalifikacji uzyskanych w szkolnictwie wyższym, a także potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w procesie uczenia się poza systemem studiów.

System weryfikacji efektów uczenia się umożliwia monitorowanie postępów w uczeniu się oraz rzetelną i wiarygodną ocenę stopnia osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, a stosowane metody weryfikacji i oceny są zorientowane na studenta, umożliwiają uzyskanie informacji zwrotnej o stopniu osiągnięcia efektów uczenia się oraz motywują studentów do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się, jak również pozwalają na sprawdzenie i ocenę wszystkich efektów uczenia się, w tym w szczególności przygotowania do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Prace etapowe i egzaminacyjne, projekty studenckie, prace dyplomowe, studenckie osiągnięcia naukowe/artystyczne lub inne związane z kierunkiem studiów, jak również udokumentowana pozycja absolwentów na rynku pracy lub ich dalsza edukacja tylko częściowo potwierdzają osiągnięcie efektów uczenia się.

W analizie stanu faktycznego zostały sformułowane rekomendacje dotyczące zdiagnozowanych uchybień. Propozycja oceny kryterium spełnione częściowo wynika z nieprawidłowości dotyczących:

1. kryteriów rekrutacji;
2. procesu dyplomowania;
3. koncepcji realizacji praktyk studenckich.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

-

Zalecenia

1. Zaleca się wprowadzenie kryterium rekrutacyjnego gwarantującego nabór kandydatów na studia o podobnych kompetencjach umożliwiających realizację wszystkich efektów uczenia się.

2. Zaleca się pełne wdrożenie zasad dyplomowania adekwatnych dla kierunku studiów oraz staranny dobór tematów prac dyplomowych, które będą odzwierciedlały osiągnięcie efektów uczenia się właściwych dla kierunku.
3. Zaleca się modyfikację koncepcji realizacji praktyk tak, aby umożliwić studentom pełne osiągnięcie efektów uczenia się zakładanych dla praktyk zawodowych.
4. Podjęcie działań naprawczych zapobiegających występowaniu nieprawidłowości, które stały się podstawą do sformułowania powyższego zalecenia.

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 4

W bieżącym roku akademickim na wizytowanym kierunku zajęcia prowadzi 78 osób, w tym 29 reprezentujących językoznawstwo, 30 literaturoznawstwo, 7 – nauki o kulturze i religii, 2 – nauki prawne, 2 – filozofię, 3 pedagogikę i psychologię, 1 – bibliotekoznawstwo i informację naukową, 2 – nauki społeczne oraz 1 dziennikarz, 1 osoba z zawodowym doświadczeniem redakcyjnym. Co prawda nie ma wśród kadry osób reprezentujących nauki o komunikacji społecznej i mediach, czego należałoby oczekiwać ze względu na przyporządkowanie kierunku do tej dyscypliny, jednakże kilkoro pracowników prowadzi badania w tym obszarze i ma udokumentowany, aktualny i bogaty dorobek w tym zakresie. Niektóre osoby prowadzące zajęcia posiadają kwalifikacje zawodowe lub praktyczne (np. dziennikarskie, bibliotekoznawcze, związane z prowadzeniem serwisu internetowego) oraz wynikające z ukończenia studiów podyplomowych w zakresie niezbędnym do prowadzenia zajęć ujętych w programie studiów.

Osoby prowadzące zajęcia na kierunku język polski w komunikacji społecznej posiadają udokumentowany, bogaty i aktualny dorobek w zakresie dyscypliny wiodącej dla kierunku. Dorobek ten mieści się w obrębie subdyscyplin podstawowych, jak językoznawstwo współczesne stosowane i teoretyczne, historia języka, dialektologia, leksykologia, ale podejmowane przez kadrę badania mieszczą się także w istotnych dla kierunku obszarach, w tym z zakresu nauk o komunikacji i mediach, jak retoryka, semiotyka komunikacji, komunikacja medialna, nowe media, reklama, socjolingwistyka, stylistyka, edytorstwo, tekstologia i historia książki. Pozostałe osoby kształcące na kierunku również mają udokumentowany i aktualny dorobek w zakresie reprezentowanych dyscyplin.

Dorobek naukowy i doświadczenie badawcze kadry kształcącej na kierunku są aktualne i bogate, wystarczy wspomnieć ponad sto monografii powstałych w ocenianym okresie, artykuły publikowane w renomowanych periodykach, organizację konferencji naukowych, udział w charakterze kierowników lub wykonawców w kilkunastu projektach badawczych finansowanych ze środków NPRH, NCBiR, NCN, KE, a także z programu strategicznego „Inicjatywa doskonałości” w Uniwersytecie Jagiellońskim. W zdecydowanej większości obsada zajęć jest zgodna z dorobkiem naukowym nauczycieli akademickich lub ich doświadczeniem zawodowym, co pozwala na prawidłową realizację zajęć oraz nabywanie przez studentów kompetencji badawczych. W pojedynczych wypadkach nie wskazano dorobku naukowego czy doświadczenia zawodowego, które odpowiadałoby treściom programowym, celom i efektom uczenia się prowadzonych zajęć, choć jednocześnie analiza potencjału kadrowego Uczelni wyraźnie wskazuje, że pozwala on na prawidłową obsadę zajęć.

W skład kadry prowadzącej aktualnie zajęcia na wizytowanym kierunku wchodzi 78 osób, w tym: 9 profesorów, 28 doktorów habilitowanych, 30 doktorów oraz 11 magistrów. Wobec aktualnej liczby studentów (w bieżącym roku akademickim 162 studentów na obu poziomach kształcenia) zarówno

struktura, jak i liczebność kadry umożliwiają prawidłową realizację zajęć.

Nauczyciele akademicki oraz inne osoby prowadzące zajęcia na kierunku język polski w komunikacji społecznej posiadają kompetencje dydaktyczne, w tym związane z prowadzeniem zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, oraz bogaty i udokumentowany dorobek dydaktyczny. Na ten dorobek składają się: doświadczenie w pracy akademickiej, promotorstwo i recenzowanie prac dyplomowych na wszystkich poziomach kształcenia, opracowywanie nowych kierunków studiów oraz autorskich programów zajęć. Ponadto w obszarze tym mieszczą się następujące aktywności i doświadczenia:

- autorstwo podręczników akademickich oraz szkolnych,
- współautorstwo słowników języka polskiego,
- współorganizacja projektów edukacyjnych (np. „Musa Latinitatis”),
- tutoring,
- opieka nad kołami naukowymi oraz czasopismem artystyczno-naukowym studentów Wydziału Polonistyki UJ „PoWiek”,
- liczne działania promocyjne, m.in.: udział w Małopolskiej Nocy Naukowców, Tygodniu Jakości Kształcenia, Dniach Otwartych UJ, kampanii Rady Języka Polskiego „Ty mówisz, ja czuję”, debatach i wykładach w ramach Copernicus Center,
- członkostwo w Komitecie Głównym Olimpiady Literatury i Języka Polskiego oraz organizacja Olimpiady Literatury i Języka Polskiego,
- organizacja i członkostwo w jury konkursów (np. Dyktando Krakowskie, gwarowe konkursy recytatorskie, Konkurs Studenckich Prac Językoznawczych)
- członkostwo w Centralnej Komisji Egzaminacyjnej,
- redakcja czasopism,
- współpraca z wydawnictwami, instytucjami kulturalnymi, akademickimi i dydaktycznymi w kraju oraz mediami.

Nauczyciele są odpowiednio przygotowani dydaktycznie do prowadzenia zajęć, a ich kompetencje w tym zakresie uwzględniają również potrzeby związane z pracą ze studentami o specjalnych potrzebach, studentami zagranicznymi, wykorzystanie nowoczesnych narzędzi dydaktycznych, jak np. serwisy Web 2.0, oraz metod pracy, jak grywalizacje, coaching czy tutoring. Niektórzy nauczyciele akademicki wprowadzają również niestandardowe metody nauczania, jak blog, film dydaktyczny, gamifikacja. Prowadzą także zajęcia w językach obcych (głównie w angielskim).

Kompetencje dydaktyczne zostały potwierdzone przez analizę prac dyplomowych i etapowych oraz w drodze hospitacji. Nauczyciele akademicki w większości udowodnili umiejętność stosowania zarówno tradycyjnych, jak i nowoczesnych metod dydaktycznych, w tym z wykorzystaniem narzędzi informatycznych, wdrażanie metod aktywizujących studentów, umożliwianie interakcji, stosowanie materiałów dydaktycznych (w tym wizualnych i audiowizualnych) uatrakcyjniających zajęcia. Tylko w jednym wypadku zastosowane metody nie sprzyjały efektywnemu wykorzystaniu czasu zajęć, ponieważ nie były dostosowane do poziomu kształcenia, a dobrane metody nie były dostosowane do kształcenia założonych celów, co więcej, stały w sprzeczności ze wskazaniami ugruntowanymi w dziedzinie, do której się odnosiły. Fakty te pozwalają stwierdzić, że w znakomitej większości kompetencje dydaktyczne kadry umożliwiają prawidłową realizację zajęć. Przydział zajęć oraz obciążenie godzinowe poszczególnych nauczycieli akademickich, w tym obciążenie związane z prowadzeniem zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, są właściwe i umożliwiają prawidłową realizację zajęć.

Ponad 75% godzin na kierunku jest prowadzonych przez nauczycieli akademickich, dla których UJ jest

podstawowym miejscem pracy, co wypełnia wymogi ustawowe.

Realizacja zajęć, w tym prowadzonych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, jest na bieżąco kontrolowana w postaci ankiet internetowych oraz hospitacji. Protokoły działań Kierunkowego zespołu ds. jakości kształcenia wskazują jednak, że w czasie pandemii zrezygnowano z hospitacji. Ponieważ w bieżącym roku akademickim część zajęć jest wciąż prowadzona w trybie zdalnym, **rekomenduje się** monitorowanie również tej formy kształcenia.

Dobór nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia, w tym te prowadzone z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, jest transparentny i w znakomitej większości uwzględnia kompetencje merytoryczne nauczycieli akademickich, tzn.: dorobek naukowy, aktualnie prowadzone badania, osiągnięcia w pracy dydaktycznej, kwalifikacje zawodowe. Wstępną propozycję obsady formułują kierownicy Katedr w konsultacji z nauczycielami akademickimi. Polityka kadrowa powinna w większym stopniu uwzględniać kompetencje kadry przy obsady zajęć.

W okresie edukacji zdalnej doskonalono kompetencje dydaktyczne związane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, uczestnicząc w szkoleniach organizowanych przez Uczelnię. W okresie przeniesienia zajęć na tryb zdalny nauczyciele akademicy zyskali wszechstronne wsparcie, zarówno techniczne, jak i merytoryczne w zakresie podnoszenia kompetencji dydaktycznych związanych z kształceniem z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość (szkolenia, warsztaty, indywidualne konsultacje prowadzone przez pracowników Centrum Wsparcia oraz bardziej doświadczonych kolegów i koleżanki). Nauczyciele czują się swobodnie w zakresie korzystania metod i technik kształcenia na odległość, co potwierdziły również hospitowane zajęcia.

Zajęcia w trybie zdalnym podlegały bieżącej ewaluacji. Wyniki ankiet omawiane są na poziomie Wydziału. Dla wizytowanego kierunku oceny tej formy kształcenia formułowane zarówno przez studentów, jak i prowadzących zajęcia, były wysokie. Monitorowanie zadowolenia studentów i kadry z funkcjonalności stosowanych platform i narzędzi do nauczania zdalnego przeprowadzano na poziomie ogólnouczelnianym w postaci ankiety. Nie ujawniono żadnych kłopotów wynikających z kształcenia na odległość.

Na Uniwersytecie Jagiellońskim prowadzi się ocenę zajęć dydaktycznych. Wszyscy prowadzący zajęcia dydaktyczne, tzn. zarówno nauczyciele akademicy, jak i inne osoby świadczące usługi dydaktyczne, w tym doktoranci, są oceniani przez studentów w zakresie spełniania przez nich obowiązków związanych z kształceniem. Wykorzystywane w tym celu narzędzie to przeprowadzana dwa razy w roku akademickim anonimowa ankieta elektroniczna składająca się z czterech modułów. W wyniku opracowania ankiety powstaje lista rankingowa, która jest podstawą do przyznania dodatkowego wynagrodzenia nauczycielowi, który pozytywnie wyróżnia się w ocenie studenckiej. Jednostka prowadząca kierunek przeprowadza również uzupełniające ankiety wewnętrzne dotyczące zajęć, są one także anonimowe, ale tradycyjna postać papierowa zapewnia im większą zwrotność.

Inną formą oceny pracowników dydaktycznych i badawczo-dydaktycznych, doktorantów oraz pracowników spoza Jednostki prowadzących zajęcia na kierunku są hospitacje zajęć. Według regulaminu obowiązującego na Wydziale Polonistyki, w ramach którego prowadzony jest kierunek, hospitacjom podlegają doktoranci, nauczyciele niebędący etatowymi pracownikami UJ, nauczyciele akademicy ze stopniem doktora w ciągu trzech pierwszy lat od momentu zatrudnienia oraz nauczyciele najniżej oceniani w ankietach studenckich. Nie podlegają im pracownicy samodzielni oraz długoletni pracownicy ze stopniem doktora. Nauczyciele akademicy podlegają obowiązkowej okresowej ocenie pracowniczej nie rzadziej niż co cztery lata i nie częściej niż co 2 lata. W zależności od zajmowanego stanowiska (badawcze, badawczo-dydaktyczne, dydaktyczne) ocenie podlega działalność naukowa, dydaktyczna i organizacyjna. Formularz oceny (na stanowisku badawczo-

dydaktycznym) uwzględnia wyniki ocen dokonywanych przez studentów, zawiera także rubrykę Inne, w którym nauczyciel może wpisać inne aspekty.

Wyniki okresowych przeglądów kadry prowadzącej kształcenie, w tym wnioski z oceny dokonywanej przez studentów, są wykorzystywane do doskonalenia poszczególnych członków kadry, dotyczy to zwłaszcza przyznawania nagród za wysoką ocenę w rankingu ankiet studenckich.

Polityka kadrowa zapewnia utrzymanie potencjału naukowo-dydaktycznego i stworzenie możliwości jego rozwoju. Potencjał naukowy i stały rozwój kadry odzwierciedlają uzyskane awanse: w latach 2017-2022 tytuł profesora uzyskało 5 osób, stopień doktora habilitowanego – 8 osób.

Uczelnia wspiera rozwój kadry przez system motywacyjny, który obejmuje zasady awansowania, dotowanie publikacji, finansowanie wyjazdów naukowych i konferencji, nagrody rektorskie oraz rekomendowanie do nagród ministerialnych, odznaczeń państwowych i medali KEN. W latach 2019-2021 pracownicy stanowiący kadrę kierunku zyskali liczne odznaczenia państwowe (medale KEN, Medale za Długoletnią Służbę, Krzyż Zasługi) oraz nagrody Rektora UJ za osiągnięcia naukowe i pracę zawodową.

Uczelnia wypracowała szeroko zakrojony program wsparcia pracowników i studentów w zakresie rozwiązywania konfliktów, przeciwdziałania dyskryminacji i mobbingowi. Stosowne przepisy są zawarte w Statucie UJ, regulaminie organizacyjnym UJ, wprowadzają je także odpowiednie zarządzenia Rektora UJ. Powołano również Dział ds. Bezpieczeństwa i Równego Traktowania – Bezpieczni UJ – specjalną jednostkę służącą pomocą w rozwiązywaniu konfliktów. Materiały informacyjne i szkoleniowe przeznaczone dla pracowników i studentów są dostępne na stronie internetowej Uczelni.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 4 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Kompetencje i doświadczenie, kwalifikacje oraz liczba nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami zapewniają prawidłową realizację zajęć oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się.

Polityka kadrowa zapewnia dobór nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia, oparty o transparentne zasady i w większości umożliwiający prawidłową realizację zajęć, uwzględnia systematyczną ocenę kadry prowadzącej kształcenie, przeprowadzaną z udziałem studentów, której wyniki są wykorzystywane w doskonaleniu kadry, a także stwarza warunki stymulujące kadrę do ustawicznego rozwoju.

W analizie stanu faktycznego zostały sformułowane rekomendacje dotyczące zdiagnozowanych uchybień. Propozycja oceny kryterium spełnione częściowo wynika z nieprawidłowości dotyczących 1) niewłaściwej obsady części zajęć.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

-

Zalecenia

1. Zapewnienie prawidłowej obsady wszystkich zajęć.
2. Podjęcie działań naprawczych zapobiegających występowaniu nieprawidłowości, które stały się podstawą do sformułowania powyższych zaleceń.

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 5

Zajęcia dydaktyczne odbywają się w budynkach Wydziału Polonistyki przy ul. Gołębiej 20, 18, 16, 14, w sali nr 1 przy ul. Anny 6 i w dwóch salach w Rynku Głównym oraz w budynku przy ul. Grodzkiej 64, a także w Auditorium Maximum (wykłady), jak również w Auli przy ul. Ingardena oraz w Sali przy ul. Kanoniczej 6. Wydział podejmuje działania zmierzające do modernizacji posiadanych zabytkowych budynków, zwiększania liczby i powierzchni sal dydaktycznych oraz wyposażenia ich w nowoczesny sprzęt multimedialny. Wydział nadbudował kamienicę przy ul. Gołębiej (co wydatnie zwiększyło powierzchnię dydaktyczną) oraz zaadaptował kolejne piwnice pod budynkami przy ul. Gołębiej z przeznaczeniem na magazyny biblioteczne. Wyremontowano także poddasze, oddając do użytku trzy pomieszczenia, które służą jako pokoje konsultacyjne. W budynku przy ul. Gołębiej oddano zaadaptowane poddasze, w którym znajdują się obecnie pokoje konsultacyjne i katedralne.

Wydział dysponuje dwiema nowoczesnymi pracowniami komputerowymi przy ul. Grodzkiej, które są wyposażone w 15 laptopów i tablice interaktywne. W budynku studenci i pracownicy mogą korzystać z bezprzewodowej sieci Wi-Fi. W budynku przy ul. Gołębiej łącznie w 9 salach zainstalowane są tablety (lub komputery) podłączone do panelu wyświetlającego, w budynku, działa też bezprzewodowa sieć Wi-Fi. Studenci mają też możliwość korzystania z nowej sali multimedialnej, w której zainstalowano ekran dużo formatowy wraz z kamerami, dzięki czemu możliwe jest prowadzenie zajęć hybrydowych, zdalnych konferencji, nagrywanie wystąpień, etc. Do pracy ze studentami wykorzystywany jest również tablet graficzny.

Pracownicy i studenci WP UJ mają do dyspozycji platformy e-learningowe PEGAZ oraz MS Teams, a także środowisko OFFICE 365. Platforma PEGAZ powstała dla potrzeb dydaktycznych UJ. Umożliwia prowadzenie zajęć zdalnych, prezentację materiałów dydaktycznych (takich jak strony WWW, prezentacje i filmy edukacyjne), tworzenie arkuszy z zadaniami i testów oraz komunikację pomiędzy wykładowcami i studentami (za pośrednictwem poczty, forów dyskusyjnych i czatów). Platforma PEGAZ jest zsynchronizowana z systemem obsługi studiów USOS i mają do niej dostęp wszyscy zarejestrowani na dany kurs. Podobną funkcjonalnością wykazuje się MS Teams. Infrastruktura informatyczna umożliwia realizację zajęć z wykorzystaniem technik informacyjno-komunikacyjnych, jednak pojawiają się m.in. problemy dostępnością do sieci bezprzewodowej czy nowoczesną organizacją transmisji, co uwiidocznio się w problemach technicznych podczas wizytacji zdalnej bazy infrastrukturalnej uczelni, jakości realizacji zdalnych hospitacji zajęć transmitowanych bezpośrednio z sal. **Rekomenduje się** podjęcie działań zmierzających do poprawy jakości technicznej oraz dostępności sieci Wi-Fi.

Wydział Polonistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego deklaruje, iż dokłada wszelkich starań, żeby wychodzić naprzeciw potrzebom wszystkich studentów, bez względu na poziom sprawności motorycznej, stan zdrowia, czy jakiegokolwiek inne okoliczności wymagające zastosowania specjalnych adaptacji. Lista oferowanych usprawnień jest z każdym rokiem aktualizowana. W chwili obecnej są to: winda poruszająca się po wszystkich piętrach i dająca komunikaty głosowe znajdująca się w budynku przy ulicy Gołębiej 20; winda poruszająca się po dwóch z trzech pięter i dająca komunikaty głosowe

znajdująca się w budynku przy ul. Grodzkiej 64; rampa przy wejściu do w/w budynku, zlokalizowana od strony podwórza; toalety dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnością ruchową znajdujące w budynkach przy ulicy Gołębiej 20 oraz Grodzkiej 64; tabliczki z numerami w alfabecie Braille'a znajdujące się na drzwiach wszystkich sal w budynkach przy ulicy Gołębiej 20, Gołębiej 18, Gołębiej 16 i Gołębiej 14. Budynek przy ul. Gołębiej 20 jest wyposażony w windę, w budynku przy ul. Grodzkiej zainstalowano podnośnik dla wózków inwalidzkich. W ramach działalności Samorządu Studentów Wydziału Polonistyki istnieje Sekcja ds. Wyrównywania Szans Edukacyjnych, która współpracuje z uniwersyteckim Działem ds. Osób Niepełnosprawnych. Sekcja zajmuje się między innymi doradztwem w zakresie dostosowywania procesu kształcenia do indywidualnych potrzeb studentów z niepełnosprawnościami, studentów zmagających się z chorobami i zaburzeniami psychicznymi lub w inny sposób narażonych na szczególne trudności w trakcie zdobywania wiedzy.

Podczas zdalnej wizytacji bazy infrastrukturalnej Uczelni stwierdzono, iż wejście do budynków i poruszanie się po nich może być utrudnione dla osób na wózkach, wąskie przejścia, wysokie progi, nie wszystkie toalety są dostosowane dla osób z niepełnosprawnością. Powyższe ustalenia zespołu pokrywają się z informacjami zamieszczonymi na stronie internetowej Wydziału, w zakładce budynki wydziału, np. Gołębia 16: Przed drzwiami wejściowymi znajduje się dwustopniowy próg, drzwi otwierane są manualnie, do wewnątrz. W środku budynku zaraz przy drzwiach wejściowych znajduje się kolejny pojedynczy próg; Przed wejściem do sekretariatu znajdują się wysokie progi; Przed salami numer 42 i 41 znajdują się wysokie progi; Na końcu korytarza w odległości 11 metrów od wejścia do budynku zlokalizowane są schody na pierwsze piętro. Jest to jedyna możliwość dotarcia na pierwsze piętro budynku. Po pokonaniu 24 schodów, bez spocznika, dociera się na pierwsze piętro, gdzie znajduje się dziekanat Wydziału Polonistyki. Schody posiadają poręcz, jednak są one dość strome i niewyłożone wykładziną antypoślizgową. Schody na drugie piętro znajdują się w odległości 3 metrów od szczytu schodów prowadzących na pierwsze piętro. Schody z poręczą są strome i nie posiadają spocznika. Brak podjazdów, schody wyłożone są wykładziną antypoślizgową. Stanowią jedyną możliwość dotarcia na drugie piętro budynku. W tej części budynku znajduje się toaleta. Jest ona niedostępna dla osób z niepełnosprawnościami. Wejście do toalety jest wąskie, w środku znajdują się dwie kabiny, które nie są przystosowane dla osób z niepełnosprawnościami, brak w nich uchwytów. Toaleta nie została wyposażona w przewijak. Nie wyodrębniono w niej podziału na część damską i męską; Korytarze w budynku Gołębia 16 są przestronne, niestety wyższe piętra budynku są niedostępne dla osób z niepełnosprawnością ruchową – w budynku brak windy. Najbliższe toalety dla osób z niepełnosprawnościami znajdują się: na parterze budynku Gołębia 18 (w części budynku z ograniczonym dostępem – kontrola dostępu, należy wezwać portiera w celu otworzenia drzwi) lub na IV piętrze budynku Gołębia 20. Gołębia 18: Samodzielne wejście do Gołębiej 18 może być utrudnione dla osób z niepełnosprawnościami ruchowymi. Drzwi wejściowe są dość ciężkie i jedno ich skrzydło zazwyczaj jest zamknięte. Portier może udzielić pomocy osobie z niepełnosprawnościami (np. otworzyć przed nią drzwi, w tym lewe skrzydło, gdyby prawe okazało się za wąskie). Przywołaniu portiera służą dwa dzwonki umieszczone po prawej stronie od drzwi: jeden na wysokości 1,5 m, drugi na wysokości 1 m od ziemi. Niższy przycisk jest oznaczony metalową tabliczką ze znakiem osób z niepełnosprawnościami. Portiera można też przywołać z innego miejsca dzwoniąc na podany numer telefonu. Gołębia 20: Przed drzwiami znajduje się wysoki próg. Stojąc na wprost drzwi, po prawej stronie na ścianie, na wysokości ok. 110 cm umiejscowiony mamy dzwonek, który służy do wezwania portiera oraz ilustrująca dzwonek tabliczka z piktogramem. Drzwi wejściowe są ciężkie, dwuskrzydłowe, otwierane jest tylko prawe skrzydło. Klamka znajduje się na prawym skrzydle na wysokości ok. 140 cm.

Uczelnia dostosowuje proces studiowania dla osób z niepełnosprawnościami i innymi szczególnymi potrzebami. Organizacyjnie zajmuje się tymi sprawami na UJ Dział ds. Osób Niepełnosprawnych (DON UJ). Wsparcie zapewniane przez DON studentom w zakresie specjalistycznego oprogramowania i oprzyrządowania:

- Indywidualne szkolenia z wykorzystania ogólnodostępnych narzędzi w sposób dostosowany do potrzeb studenta np.: Dyktowanie głosowe w MS Word, Tworzenie map myśli, Wykorzystanie MS Lens do odczytu papierowych dokumentów przez osoby niewidome. Wykorzystanie rozwiązań zwiększających dostępność w MS Teams do zwiększania dostępności zajęć on-line.
- Indywidualne szkolenia poświęcone specjalistycznym technologiom wspierającym: Czytniki ekranu: NVDA, VoiceOver, Oprogramowanie OCR: FineReader.
- Możliwość adaptacji materiałów dydaktycznych w ramach programu Hamlet (adaptacja materiałów papierowych do formy cyfrowej na potrzeby osób niewidomych).
- Możliwość wydruku materiałów w brajlu.
- Możliwość kontaktu z pracownikami administracyjnymi wydziału za pośrednictwem tłumacza Polskiego Języka Migowego (Migam).
- Możliwość wypożyczenia sprzętu elektronicznego, który został dostosowany do szczególnych potrzeb studenta: Laptop z zainstalowanym oprogramowaniem udźwiękowiającym, Laptop skonfigurowany w sposób umożliwiający korzystanie osobie słabowidzącej, Udźwiękowiony dyktafon, Skaner.
- Możliwość wypożyczenia sprzętu specjalistycznego: Notatnik brajlowski, Specjalistyczne myszki i urządzenia wskazujące dostosowane do potrzeb osób ze szczególnymi potrzebami motorycznymi, System FM dla osób niesłyszących, Pętla indukcyjna, Powiększalnik.

Wydział Polonistyki UJ dysponuje dwoma oddziałami biblioteki wraz z czytelniami. Na zasoby obu oddziałów Biblioteki składa się łącznie 147,5 tys. woluminów książek oraz 17 tys. czasopism. Wydział prenumeruje zasadniczo te czasopisma, które nie są dostępne w wersji online oraz gromadzi te wydawane na WP UJ, jest to około 100 tytułów czasopism krajowych i zagranicznych. Uzupełnianie księgozbioru odbywa się poprzez coroczne sprawdzanie sylabusów. Ponadto w ramach porozumienia podpisanego w lipcu 2022 o współpracy między BWP UJ i BWF UJ studenci mogą korzystać z wypożyczania zasobów liczącej niemal 400 tys. woluminów biblioteki filologicznej. Biblioteka działa w ramach zintegrowanego systemu biblioteczno-informacyjnego uczelni, obsługiwanego przez BJ i BN, o nazwie ALMA. Czytelnia BWP oprócz udostępniania księgozbioru w wersji drukowanej oferuje też szeroki dostęp do pełnotekstowych baz danych w wersji on-line: na czytnikach studenci mają dostęp do prawie 150 tys. tytułów w ramach abonamentu platformy e-booków Legimi oraz przy specjalnym stanowisku komputerowym dostęp do książek w ramach wypożyczalni międzybibliotecznej BN ACADEMICA [3 676 065 obiektów cyfrowych – stan na 6 września 2022 r.]. Dorobek naukowy pracowników Wydziału studenci mogą też śledzić w Repozytorium UJ, które we współpracy z Sekcją Informacji Naukowej i Bibliometrycznej w BWP UJ dba o sukcesywne uzupełnianie tytułów o wersje pełnotekstowe zgodnie z polityką otwartego dostępu do źródeł wiedzy i informacji w UJ. Ponadto tytuły objęte prawami autorskimi lub wydawnictwa specjalne są udostępniane w ramach Jagiellońskiej Biblioteki Cyfrowej [udostępniającej 845 311 obiektów cyfrowych – stan na 6 września 2022 r.], a pełny wykaz baz zakupionych przez Uczelnię <https://bj.uj.edu.pl/zasoby-cyfrowe>. Studentom kierunku udostępniona jest wypożyczalnia oraz czytelnia, których czas pracy dostosowano do czasu zajęć, do ich użytku pozostają stanowiska komputerowe, skaner cyfrowy, czytniki e-booków.

W okresowych przeglądach infrastruktury zapewniony jest udział zarówno nauczycieli akademickich, jak i studentów. Wnioski z przeprowadzanych ankiet służą doskonaleniu bazy dydaktyczno-naukowej. Studenci jednostki cyklicznie oceniają infrastrukturę, wykorzystywaną w procesie dydaktycznym,

w tym ofertę bibliotek uczelnianych w badaniu Barometr Satysfakcji Studenckiej. Przeprowadzana jest również ankieta wśród studentek, studentów, doktorantek i doktorantów Wydziału Polonistyki oceniająca działalność Biblioteki. Na podstawie pozyskanych z przeglądach i badaniach Uczelnia wprowadziła działania doskonalące w zakresie infrastruktury dydaktycznej, naukowej i bibliotecznej:

1. zapewnienie dostępu do cyfrowej wypożyczalni międzybibliotecznej książek i czasopism naukowych ACADEMICA. Dzięki powyższemu czytelnicy/studenci zyskali dostęp on-line do 3.702 303 publikacji.
2. wykupienie dostępu do bazy e-booków na platformie Legimi. Jest to ok. 150.000 tytułów, które są dostępne na 10 dedykowanych e-czytnikach w Bibliotece WP UJ.
3. w porozumieniu z BJ włączenie do ogólnodostępnej bazy danych kolekcji książek zakupionych przez BWP we wrześniu 2020 roku ramach platformy IbukLibra (ponad 2.000 tytułów wybranych przez BWP)
4. podpisanie Porozumienia o współpracy z Biblioteką Wydziału Filologicznego UJ, które znacząco zwiększa możliwości wypożyczania poza obręb biblioteki różnorodnych tematycznie książek.
5. zredagowanie Przewodnika dla studiujących na studiach I i II stopnia z informacjami o dostępie do zbiorów tradycyjnych i cyfrowych.
6. utworzenie w Czytelnii nowego stanowiska komputerowego ze skanerem do samodzielnego wykonywania kopii książek w granicach dozwolonych prawem autorskim.
7. wyodrębnienie w strukturze Biblioteki zarządzeniem Rektora UJ Sekcji Informacji Naukowej i Bibliometrycznej, do zadań której należy m.in. wspieranie działań na rzecz otwartego dostępu do publikacji naukowych. Zaadaptowano na ten cel część magazynu czasopism, by umożliwić łatwiejszy kontakt pracowników Sekcji z interesantami.
8. aktualizacja listy czasopism prenumerowanych: usunięto z niej tytuły dostępne on-line, dlatego lista ta licząca niemal 100 pozycji została zmniejszona o połowę we wniosku na 2023 rok i uzupełniona o specjalistyczne czasopisma dostępne tylko w wersji drukowanej. W ostatnich trzech kwartałach łączna wartość zakupionych i otrzymanych w darze książek to prawie 53.000 PLN. Należy dodać, że pierwszym kryterium zakupu jest zapewnienie dostępu do lektur podanych w sylabusach studenckich, jak również informowanie o dostępności wersji elektronicznej danego tytułu.

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa i biblioteczna są w dobrym stanie technicznym oraz odpowiadają wymaganiom określonym w przepisach dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy, przeciwpożarowych i ochrony środowiska. Należyty stan techniczny zapewnia bezpieczne użytkowanie budynków.

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz aparatura badawcza, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia są nowoczesne, umożliwiają prawidłową realizację zajęć i osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w tym przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności, jak również są dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnością, w sposób zapewniający tym osobom pełny udział w kształceniu i prowadzeniu działalności naukowej.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 5 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

kryterium spełnione

Uzasadnienie

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne oraz edukacyjne, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia, są nowoczesne, umożliwiają prawidłową realizację zajęć i osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w tym przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności, jak również są dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnością, w sposób zapewniający tym osobom pełny udział w kształceniu i prowadzeniu działalności naukowej.

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz aparatura badawcza podlegają systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

W analizie stanu faktycznego zostały sformułowane rekomendacje dotyczące zdiagnozowanych uchybień, które nie mają wpływu na ogólną pozytywną ocenę spełniania kryterium.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

-

Zalecenia

-

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 6

Prowadzona jest współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w tym z pracodawcami, w konstruowaniu programu studiów, jego realizacji oraz doskonaleniu, w której biorą udział podmioty związane z Uczelnią umowami o współpracy. Charakterystyki pracodawców, z którymi Uczelnia współpracuje w tym zakresie, ich rodzaj, zakres i zasięg prowadzonej przez nich działalności są tylko częściowo zgodne z dyscyplinami, do których przyporządkowano kierunek – uwzględniono właściwie wydawnictwo, ale obok, także firmy, w których dyscypliny takie jak językoznawstwo, literaturoznawstwo, nauki o kulturze i religii oraz nauki o komunikacji społecznej mają pomniejsze znaczenie, nie odgrywają istotnej roli w codziennej działalności operacyjnej. To m.in. firmy prowadzące działalność deweloperską, fundacja działająca na rzecz poprawy funkcjonowania osób chorych, firma obsługująca imprezy i prowadząca działalność marketingową. Z drugiej jednak strony, gdy spojrzeć na dobór pracodawców z perspektywy generycznej koncepcji kształcenia na kierunku, można stwierdzić, że dobór jest prawidłowy, gdyż grono interesariuszy obejmuje bardzo szeroki zakres różnego rodzaju branż, w których wykorzystywane są receptywne i produktywne umiejętności w zakresie języka polskiego, a także szeroko rozumiane umiejętności komunikacyjne. **Rekomenduje się** dostosowanie składu grona interesariuszy współpracujących w zakresie projektowania i realizacji programu studiów w taki sposób, aby w gronie tym znalazły się również podmioty, których rodzaj, zakres i zasięg działalności jest zgodny z dyscyplinami, do których kierunek jest przyporządkowany. W obecnym kształcie grupa interesariuszy nie jest komplementarna (dominują deweloperzy i kancelarie

adwokackie) i pełna. Analiza interesariuszy kluczowych, a także wnioski ze spotkania interesariuszy z zespołem oceniającym, jednoznacznie dowodzą, że grono współpracujących pracodawców zostało dobrane również pod kątem kolejnego istotnego kryterium sukcesu takiej współpracy – to organizacje zweryfikowane, zmotywowane do współpracy, wchodzące świadomie w relacje z Uczelnią. Współpraca z otoczeniem przynosi widoczne efekty. Zaproponowali oni m.in. udoskonalone kryteria oceny prac dyplomowych, monitorują program studiów i jego dostosowanie do wymogów rynku pracy.

Współpraca Uczelni z interesariuszami zewnętrznymi jest systematyczna i stała, zarówno w zakresie konsultowania, tworzenia i doskonalenia koncepcji kształcenia i programu studiów, jak i w zakresie organizacji praktyk zawodowych. Pracodawcy mają faktyczny i realny wpływ na określone dla kierunku efekty uczenia się, a zakres konsultacji i częstotliwość oraz formy konsultowania/ opiniowania są dobrane właściwie. Pracodawcy biorą udział w pracach kierunkowego Zespołu ds. Jakości Kształcenia i systematycznie się gromadzą w celu omówienia sytuacji na rynku pracy oraz konsekwencji dla możliwości zatrudnienia absolwenta kierunku. Mogą również indywidualnie, w sposób niesformalizowany, wyrażać swoje opinie na temat elementów programu i taką formę również konsultacje przyjmują.

Poza organizacją i realizacją praktyk zawodowych oraz konsultacjami programu, współpraca z interesariuszami zewnętrznymi przyjmuje również inne formy, w szczególności w zakresie realizacji przez Uczelnię tzw. III misji uniwersytetu. Działalność ta obejmuje m.in. wykłady, szkolenia, wspólną realizację inicjatyw o charakterze kulturowym, konkursy, olimpiady, działalność ekspercką. Formy współpracy są wystarczająco urozmaicone, adekwatnie do celów kształcenia i potrzeb wynikających z realizacji programu studiów i osiągania przez studentów efektów uczenia się. Nie stwierdzono innych form współpracy – formy stosowane dotychczas są wystarczające dla przyjętego programu studiów o profilu ogólnoakademickim.

W warunkach czasowego ograniczenia funkcjonowania Uczelni, udział interesariuszy w tym pracodawców w różnych formach współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów był zapewniony poprzez wykorzystanie narzędzi i metod komunikacji na odległość.

Uczelnia prowadzi przeglądy współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym w sposób bardzo zawężony, niepozwalający na pełną ocenę, w szczególności w odniesieniu do programu studiów. Studenci, w Barometrze Satysfakcji, jedynie oceniają, czy jednostka współpracuje z interesariuszami oraz czy ułatwia nawiązanie kontaktu z podmiotami zewnętrznymi. Kryteria te nie odnoszą się do ewaluacji współpracy Uczelni z otoczeniem w odniesieniu do programu studiów. Dodatkowo, uzyskane wyniki, odpowiednio: 3,06 i 2,82 przy wartości maksymalnej 5,0, wskazują, że działania Uczelni wymagają doskonalenia. Taka ewaluacja nie weryfikuje i nie formułuje oceny odnośnie do poprawności doboru instytucji współpracujących, skuteczności form współpracy i wpływu jej rezultatów na program studiów, a także doskonalenie jego realizacji, osiąganie przez studentów efektów uczenia się i losy absolwentów, stąd ewentualne wyniki tych przeglądów nie są wystarczające, aby mogły być wykorzystywane do rozwoju i doskonalenia współpracy, a w konsekwencji programu studiów. **Rekomenduje się** poszerzenie spektrum działań ewaluacyjnych dotyczących współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym, prowadzonych z udziałem studentów, w taki sposób, aby umożliwiły pełną ocenę poprawności doboru instytucji współpracujących, skuteczności form współpracy i wpływu jej rezultatów na program studiów i doskonalenie jego realizacji, osiąganie przez studentów efektów uczenia się i losy absolwentów, a także wykorzystywanie wyników tych przeglądów są wykorzystywane do rozwoju i doskonalenia współpracy, a w konsekwencji programu studiów.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 6 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

kryterium spełnione

Uzasadnienie

Prowadzona jest współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w tym z pracodawcami, w konstruowaniu programu studiów, jego realizacji oraz doskonaleniu.

Relacje z otoczeniem społeczno-gospodarczym w odniesieniu do programu studiów i wpływ tego otoczenia na program i jego realizację podlegają systematycznym ocenom w zawężonym zakresie, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są w małym stopniu wykorzystywane w działaniach doskonalących.

W analizie stanu faktycznego zostały sformułowane rekomendacje dotyczące zdiagnozowanych uchybień, które nie mają wpływu na ogólną pozytywną ocenę spełniania kryterium.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

-

Zalecenia

-

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 7

Umiędzynarodowienie procesu kształcenia na kierunku język polski w komunikacji społecznej jest realizowane na kilka sposobów. Jest to zatem kształcenie językowe studentów w ramach lektoratów, a także w ramach zajęć realizowanych w języku obcym, ponieważ część kadry naukowo-dydaktycznej posiada wysokie kompetencje w zakresie posługiwania się językami obcymi i prowadzi zajęcia na kierunku w języku obcym. Na ocenianym kierunku lektorat języka obcego zapewnia osiągnięcie na poziomie B2 w przypadku studiów pierwszego stopnia lub poziomu B2+, zgodnie z wymogami dla drugiego stopnia. Uczelnia oferuje też naukę innych języków obcych (niemieckiego, francuskiego, włoskiego, rosyjskiego, hiszpańskiego, portugalskiego na poziomach A1, A2, B1, B2, C1), z której studenci mogą skorzystać bezpłatnie albo w ramach wymaganych do zdobycia za lektorat punktów ECTS. Od roku 2021/2022 zgodnie z Zarządzeniem nr 10 Rektora Uniwersytetu Jagiellońskiego z dnia 24 stycznia 2022 roku studenci rozpoczynający studia drugiego stopnia mogą realizować, bez wnoszenia opłat, zajęcia z dodatkowego lektoratu jako przedmiotu nieobjętego programem studiów. Na Wydziale Polonistyki dostępna jest dla studentów wszystkich kierunków, w tym kierunku język polski w komunikacji społecznej – oferta zajęć w językach obcych. Zgodnie z obowiązującymi w Uniwersytecie Jagiellońskim regulacjami wszyscy studiujący, by uzyskać dyplom magistra, zobowiązani są do zaliczenia jednego tego typu kursu. W ostatnich pięciu latach zajęcia w językach obcych prowadziła kadra naukowo-dydaktyczna Wydziału (profesorowie, adiunkci, asystenci), a także profesorowie zagraniczni i doktoranci (np. prof. Krista Bonello Rutter Giappone, Uniwersytet

Maltański; prof. Emiliano Ranocchi, Uniwersytet w Udine; prof. Suelly Fragoso, Uniwersytet Federalny Rio Grande do Sul; prof. Hunt Howkins, Uniwersytet Południowej Florydy; mgr Alexander Lindskog, mgr Francesco Costantini). Informacje o pełnej ofercie dydaktycznej w językach obcych podlegają corocznej aktualizacji na polsko- i anglojęzycznej stronie CSH (zakładka „kursy”/ „courses”) i towarzyszą jej komunikaty skierowane do studentów I i II roku SUM oraz ankieta (przeznaczona dla studentów I roku) pozwalająca zgłaszać preferencje dotyczące tematu i języka wykładowego (dominują zajęcia z wykładowym językiem angielskim, na życzenie studentów wprowadzono jednak okresowy kurs w języku niemieckim z zakresu gramatyki opisowej języka polskiego oraz literaturoznawczy kurs po włosku, który ostatecznie nie zgromadził wymaganej liczby uczestników). Dobór kursów anglojęzycznych oraz zaproponowane metody weryfikacji efektów uczenia się pozwalają na przyswojenie przez studentów podstawowego zakresu terminologii odpowiadającej kluczowym zagadnieniom kierunku, a także rozwijają umiejętności prezentowania wybranych zagadnień w postaci pisemnych i ustnych wypowiedzi.

Wydział monitoruje potrzeby i preferencje studentów, liczebność grup, charakter kursów (forma i zaplecze techniczne pozwalające na aktywizację i praktykę językową), dostępność do anglojęzycznej literatury przedmiotu (podręczny zbiór książek w gablotach umieszczonych w sali 207, Grodzka 64, I piętro). Podejmowane są działania w celu pozyskania wykładowców zagranicznych, nieustannie wzbogacana jest oferta o zagadnienia wpisane w najnowsze nurty badań humanistycznych, jak i obszary tradycyjnie związane z dyscyplinami reprezentowanymi przez osoby zatrudnione na Wydziale. Wydziałowy system kursów w językach obcych jest stale monitorowany (we współpracy dziekana ds. dydaktyki, dziekana ds. nauki i współpracy międzynarodowej, kierowników katedr oraz kierowników kierunków) i podlega administracji w obrębie działalności Centrum Studiów Humanistycznych.

Umieędzynarodowienie realizowane jest też przez międzynarodową mobilność kadry naukowo-dydaktycznej i studentów (m.in. Erasmus+), kursy językowe dla nauczycieli, realizację przedsięwzięć z partnerskimi jednostkami z zagranicy, a także w obcojęzyczne publikacje w zagranicznych czasopismach i monografiach naukowych pracowników naukowych. Prowadzący (zarówno polsko-, jak i obcojęzyczne) zajęcia w ramach kierunku język polski w komunikacji społecznej aktywnie włączają się w międzynarodowy obieg naukowy (jako członkowie licznych stowarzyszeń i organizacji), kierownicy i uczestnicy międzynarodowych grantów, organizatorzy i uczestnicy międzynarodowych konferencji w kraju i za granicą, autorki i autorzy wysoko punktowanych publikacji w językach obcych (3 anglojęzyczne tomy redagowane dla wydawnictwa Routledge za 150 punktów; 2 obcojęzyczne artykuły naukowe za 140 punktów; 16 obcojęzycznych artykułów naukowych za 75 punktów). Studenci wybierający kursy w językach obcych mają także możliwość uczestnictwa w wydarzeniach związanych z realizowanymi przez prowadzących międzynarodowymi grantami i ukazaniem się anglojęzycznych publikacji (np. *Being Poland. A New History of Polish Literature and Culture since 1918*, University of Toronto Press 2018; *The Routledge World Companion to Polish Literature*, Routledge 2022). Mają również możliwość udziału w wykładach przygotowanych przez profesorów wizytujących, realizujących na Wydziale długoterminowe projekty w ramach Programu Fulbrighta (w roku 2022/2023 – prof. Mira Rosenthal, Cal Poly University, San Luis Obispo, California; w roku 2020/2021 – prof. Michael Downs, Towson University, Maryland; prof. Hunt Howkins, Uniwersytet Południowej Florydy. Studenci uczestniczyli również w pojedynczych wykładach i warsztatach prowadzonych przez prof. W. Scotta Howarda, University of Denver; Davida Halsteda, University of Illinois at Chicago; Saughaty Bhaduriego, Jawaharlal Neru University, New Delhi, Bożenę Shallcross, University of Chicago, Tamarę Trojanowską (University of Toronto), Joanny Niżyńskiej (Indiana University), Henryka Siewierskiego (Universidade

de Brasília), wzięli udział w zdalnych spotkaniach z Normanem Daviesem (University of Oxford) i Tomaszem Venclovą (Yale). Z międzynarodowymi projektami również wiąże się przeznaczony dla słuchaczek i słuchaczy wszystkich kierunków program Seminariów Jagiellońskich, w których uczestniczą ważne postaci międzynarodowego obiegu humanistycznego – jak prof. Paul Verschure, Catalan Institute of Advanced Research; prof. Mieke Bal, University of Amsterdam, czy prof. Ernst van Alphen, Leiden University – oraz osoby łączące środowiska polonistyczne w kraju i za granicą – otwarte wykłady w języku angielskim prof. Michała Pawła Markowskiego (University of Illinois at Chicago/ Uniwersytet Jagielloński).

Natomiast udział studentów kierunku w mobilności akademickiej jest niewielki (według wykazu było to w ostatnich pięciu latach 8 osób). Mobilność kadry akademickiej na ocenianym kierunku należy ocenić jako niewystarczającą (według wykazu były to w ostatnich pięciu latach tylko 2 osoby). **Rekomenduje się** podjęcie działań mających na celu zdiagnozowanie przyczyn ograniczonej mobilności studentów i nauczycieli akademickich i wprowadzenie programu podnoszącego intensyfikację takiej aktywności studentów i kadry. Zdecydowanie lepiej kształtuje się atrakcyjność oferty dydaktycznej skierowanej do przyjeżdżających na studia. Od 2018 roku wykazano przyjazdy 44 osób na studia i staże w ramach Programu Erasmus+ oraz przyjazdy 102 osób na studia i staże w ramach innych programów wymiany.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 7 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

kryterium spełnione

Uzasadnienie

Zostały stworzone warunki sprzyjające umiędzynarodowieniu kształcenia na kierunku, zgodnie z przyjętą koncepcją kształcenia, to jest nauczyciele akademicki są przygotowani do nauczania, a studenci do uczenia się w językach obcych, wspierana jest międzynarodowa mobilność studentów i nauczycieli akademickich, a także tworzona jest oferta kształcenia w językach obcych, co skutkuje systematycznym podnoszeniem stopnia umiędzynarodowienia i wymiany studentów i kadry.

Umiędzynarodowienie kształcenia podlega systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

W analizie stanu faktycznego zostały sformułowane rekomendacje dotyczące zdiagnozowanych uchybień, które nie mają wpływu na ogólną pozytywną ocenę spełniania kryterium.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

-

Zalecenia

-

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 8

System wsparcia studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, zawodowym, naukowym oraz w wejściu na rynek pracy jest zróżnicowany i dobrze zorganizowany. Uczelnia wspiera studentów na wielu płaszczyznach, jednak z perspektywy studenckiej, jednym z najistotniejszych elementów takiego wsparcia jest współpraca, bieżący kontakt z wykładowcami oraz zaangażowanie Uczelni w rozwój osobisty studenta. Studenci mają swobodną możliwość konsultacji z wykładowcami podczas dyżurów oraz poza nimi. Dodatkowo, każdy rocznik posiada wskazanego przez Władze Uczelni opiekuna roku, który odpowiada za poprawny przepływ informacji między studentami a kadrami akademicką wspierającą proces uczenia się.

Za wsparcie studentów w zakresie rozwoju umiejętności miękkich oraz przygotowania do prowadzenia działalności zawodowej na rynku pracy odpowiada m.in. Biuro Karier. Promuje ono swoje działania za pośrednictwem uczelnianej poczty e-mail, plakatów oraz informacji udostępnianych przez pracowników. W ofercie biura znajdują się między innymi szkolenia, targi pracy (organizowane dwa razy w roku), dystrybucja ofert pracy/praktyk/staży oraz konsultacje, które promowane są przede wszystkim za pośrednictwem uczelnianej poczty internetowej. Studenci mogą korzystać ze szkoleń organizowanych przez Biuro lokalnie, jak również tych odbywających się za pośrednictwem platform internetowych. Oferta Biura wspiera studentów w rozwoju zawodowym oraz wspomaga ich na każdym etapie rekrutacji w miejscach pracy. Uczelnia dodatkowo umożliwia zainteresowanym studentom zdobycie niezbędnego praktycznego doświadczenia poprzez udział w zajęciach bądź przedsięwzięciach realizowanych poza Uczelnią, dzięki współpracy z instytucjami otoczenia społeczno-gospodarczego. Dzięki stałej współpracy Biura Karier z regionalnymi instytucjami studenci mają możliwość uczestniczenia w targach pracy, webinarach, a także konsultach z doradcą zawodowym wspomagającym kreatywne planowanie przyszłej ścieżki zawodowej.

Wsparcie w procesie uczenia się dostosowane jest do potrzeb różnych grup studentów. Studenci mogą wnioskować o indywidualną organizację studiów lub indywidualny plan studiów. Studenci mogą również wnioskować o zapomogę w przypadku przejściowo trudnej sytuacji życiowej oraz o zakwaterowanie w domu studenckim. Uczelnia przyznaje również stypendium dla studentów z niepełnosprawnościami. Powołana przez dziekana Wydziałowa Komisja ds. Wyrównywania Szans Edukacyjnych udziela informacji w sprawach z zakresu rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz rekrutacji i zatrudnienia osób niepełnosprawnych oraz inicjowania działań zmierzających do ograniczenia skutków niepełnosprawności i barier utrudniających osobom niepełnosprawnym funkcjonowanie w społeczeństwie. Formy wsparcia i pomocy ustalane są indywidualnie. Komisja ściśle współpracuje z organami uczelni takimi jak: Dział ds. Osób Niepełnosprawnych czy Studencki Ośrodek Wsparcia i Adaptacji. Ponadto studenci z niepełnosprawnościami mogą zwrócić się o pomoc do pełnomocnika dziekana WP UJ ds. studentów niepełnosprawnych. Studenci z niepełnosprawnościami mają możliwość skorzystania z szerokiej pomocy oferowanej przez Uczelnię, w tym: wsparcie osób delegowanych do tego typu zadań, a także z materialnej formy wsparcia w postaci wypożyczenia urządzeń do czytania, laptopów oraz sprzętu ułatwiającego proces edukacyjny osobom z zaburzeniami wzroku.

Uczelnia posiada zorganizowany system wsparcia studentów wybitnych. Studenci wyróżniający się swoimi wynikami w nauce, mają możliwość ubiegać się o stypendium naukowe Rektora oraz stypendium Ministra Nauki i Edukacji. Ponadto na Uczelni utworzono Fundusz Stypendialny im. Prof. Franciszka Ziejki umożliwiający podjęcie studiów w języku polskim przez cudzoziemców. Uczelnia aktywnie wspiera organizację konferencji naukowych i seminariów studenckich.

Studenci mają również możliwość rozwijania kompetencji społecznych poprzez udział w projektach charytatywnych oraz wydarzeniach organizowanych przez władze wydziałowe. Możliwe jest również

zaangażowanie się w działalność Samorządu Studenckiego czy wydziałowe koła naukowego. Studenci mogą rozwijać swoje zainteresowania poprzez uczestniczenie w aktywnościach koła, skupiającego się na organizacji spotkań, seminariów oraz konferencji.

Na Uczelni funkcjonuje uporządkowany system składania skarg, zażaleń oraz wyrażania opinii. Studenci mogą interweniować i uzyskiwać pomoc m.in. u: Dziekana Wydziału, opiekuna roku czy starostów grup. Jednostką „pierwszego kontaktu” dla studenta jest nauczyciel akademicki lub dziekan Wydziału, który zajmuje się w szczególności skargami i wnioskami studentów.

Motywacja studentów do osiągania lepszych wyników jest osiągana poprzez stypendium naukowe dla najlepszych studentów. Oprócz wysokich wyników w nauce premiowana jest działalność naukowa, społeczna, sportowa oraz artystyczna. Uczelnia oddziałuje na studentów kierunku język polski w komunikacji społecznej, motywując ich do osiągania bardzo dobrych wyników uczenia się dzięki użyciu pozamaterialnych instrumentów takich jak: zgłaszając ich osiągi naukowe do konkursów zewnętrznych oraz wewnętrznych organizowanych przez różne organy czy gremia społeczne.

Wsparcie studentów w procesie uczenia się obejmuje działania informacyjne i edukacyjne w zakresie bezpieczeństwa studentów oraz przeciwdziałania wszelkim formom dyskryminacji i przemocy, a także zasad postępowania i reagowania w przypadku zagrożenia lub naruszenia bezpieczeństwa, dyskryminacji i przemocy wobec studentów, jak również pomocy ofiarom. Jednym z przykładów tej formy wsparcia jest powołanie Pełnomocnika Rektora UJ ds. bezpieczeństwa studentów i doktorantów czuwającego nad kwestią równego traktowania wszystkich studentów niezależnie od przekonań, płci i rasy czy orientacji seksualnej. Na Uczelni funkcjonuje wsparcie psychologiczne, w ramach którego studenci mogą otrzymać bezpłatną pomoc podczas indywidualnych konsultacji.

Kadra wspierająca proces uczenia się jest odpowiednio przygotowana do potrzeb studentów i oferuje swoje wsparcie w odpowiednich godzinach zajęć, także poza godzinami dyżurów. Studenci mogą uzyskać pomoc ze strony dziekanatu jak i wszystkich jednostek wspierających proces uczenia się. Na stronie internetowej dostępne są odpowiednie dane kontaktowe oraz godziny przyjmowania studentów w przypadku stacjonarnych godzin pracy lub dyżurów. Na Uczelni funkcjonuje opiekun roku, którym jest poszczególny nauczyciel akademicki dla każdego roku kierunku język polski w komunikacji społecznej, który służy bieżącym wsparciem i pomocą oraz reaguje na zgłaszane uwagi i potrzeby studentów. Służy też radą w kwestiach wyboru specjalności, ewentualnym kontynuowaniu edukacji i wsparciem przy wchodzeniu na rynek pracy.

Na Uczelni funkcjonuje Uczelniany oraz Wydziałowy Samorząd Studentów. Przy współpracy z Władzami Uczelni organizowane są liczne wydarzenia kulturalne, charytatywne, artystyczne i integracyjne, oferujące samorządowi możliwość aktywnego wpływania na lokalne środowisko studenckie Uczelni. Przedstawiciele studentów uczestniczą w posiedzeniach w organów Uczelni: Radzie Uczelni, Uczelnianym Kolegium Elektorów, Senacie Uniwersytetu. Uczelnia aktywnie wspiera samorząd studencki poprzez wsparcie finansowe oraz organizacyjne. Liczne projekty samorządu studenckiego są realizowane przy współpracy z instytucjami uczelnianymi. Budżet samorządu studenckiego jest adekwatny i wystarczający, a Samorząd ma możliwość wnioskowania o jego zwiększenie w związku z planowanymi przedsięwzięciami. Uniwersytet zapewnia Samorządowi Studenckiemu infrastrukturę oraz wszelkie urządzenia niezbędne do podejmowania działań wspierających studentów.

W trakcie nauczania zdalnego na Uczelni, zajęcia odbywały się za pośrednictwem centrum pracy zespołowej. Uczelnia w sposób prawidłowy przeprowadziła szkolenia z zakresu nauczania zdalnego w czasie pandemii, oferując również wsparcie w postaci wypożyczenia sprzętu komputerowego niezbędnego do uczestniczenia w zajęciach.

Na Uczelni funkcjonuje system cyklicznej anonimowej ankietyzacji, pozwalającej studentom na ocenę pracy nauczycieli akademickich, jak również zgłaszanie uwag własnych dotyczących programu studiów. Ankiety oraz wnioski studentów podlegają bieżącym jak i cyklicznym oceną, a sami studenci odczuwają, iż mają realny wpływ na działania podejmowane przez Uczelnię.

Rozwiązywanie sytuacji konfliktowych jest właściwe i opiera się na wypracowanych regułach postępowania które zostały odpowiednio sformalizowane.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 8 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

kryterium spełnione

Uzasadnienie

Wsparcie studentów w procesie uczenia się jest wszechstronne, przybiera różne formy, adekwatne do efektów uczenia się, uwzględnia zróżnicowane potrzeby studentów, sprzyja rozwojowi społecznemu i zawodowemu studentów poprzez zapewnienie dostępności nauczycieli akademickich, pomoc w procesie uczenia się i osiąganiu efektów uczenia się oraz w przygotowania do prowadzenia działalności zawodowej w obszarach zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku, motywuje studentów do osiągania bardzo dobrych wyników uczenia się, jak również zapewnia kompetentną pomoc pracowników administracyjnych w rozwiązywaniu spraw studenckich.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

-

Zalecenia

-

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 9

Uniwersytet Jagielloński w Krakowie zapewnia publiczny dostęp do informacji odnoszących się do procesu kształcenia, badań naukowych oraz aktualnych działań podejmowanych na Uczelni.

Informacje na stronie podzielone są na odpowiednie zakładki: dla studentów, dla pracowników oraz dla osób chcących wziąć udział w rekrutacji na studia. Zakładki są opisane w sposób przejrzysty, ułatwiające sprawne poruszanie się po stronie np. „Uniwersytet”, „Struktura”, „Dydaktyka”. Strona podzielona jest na strefy dla kandydatów na studia, studentów, doktorantów, absolwentów oraz pracowników.

Strona internetowa posiada opcję powiększania tekstu dla osób słabo widzących oraz jest w pełni kompatybilna z powiększaniem stron dostępnej w komercyjnych przeglądarkach. Ponadto posiada opcję przełączenia kontrastu na wyższy.

Wszystkie informacje dostępne na stronach internetowych Uczelni dostępne są w sposób otwarty oraz przejrzysty, umożliwiając stały dostęp do danych zarówno z urządzeń stacjonarnych oraz urządzeń mobilnych. Dostęp do informacji możliwy jest poprzez stronę internetową Uczelni jak i poprzez

Biuletyn Informacji Publicznej. Nie jest wymagane posiadanie specjalnych kont studenckich, dzięki czemu informacje o celach kształcenia, planach zajęć, nauczycielach akademickich czy efektów uczenia się dostępne są dla wszystkich zainteresowanych, w tym również dla potencjalnych kandydatów na studia.

Informacja o studiach dostępna na stronie Biuletynu Informacji Publicznej zawiera zarówno programy studiów jak i pełny wykaz sylabusów. W BIP znajdują się również szczegółowe zasady rekrutacji na studia, informacje o kompetencjach oczekiwanych od kandydatów, warunkach przyjęcia na studia i terminarzu procesu rekrutacji. Na stronie poświęconej rekrutacji znajdują się również szczegółowe informacje dotyczące uznawania efektów uczenia się uzyskanych w systemie szkolnictwa oraz potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych poza nim.

Informacje o organizacji procesu nauczania znajdują się na podstronie „Dydaktyka informacje dotyczące procesu dyplomowania dostępne są na wewnętrznych platformach Uczelni. Podstrona skierowana do studentów zawiera, podobnie jak podstrona rekrutacji, odnośniki do sylabusów, programu studiów i obowiązujących w Uczelni regulaminów. Znajdują się tam również informacje o systemie wsparcia studentów – stypendiach, kole naukowym, oddzielna podstrona poświęcona programowi Erasmus+ i odnośnik do podstrony Biura Karier. Informacje zawarte na stronie są aktualne i stanowią cenne źródło wiedzy dla studentów Uczelni.

Dostępność informacji dla obcokrajowców jest w języku angielskim, chińskim oraz rosyjskim.

Uczelnia na stronie internetowej zamieściła odnośniki do platformy e-learningowej oraz wszystkiego instrukcje oraz wytyczne niezbędne do pracy zdalnej. Studenci wszystkie informacje o zajęciach wykorzystujących kształcenie na odległość uzyskują bezpośrednio od prowadzących m.in. z komunikatów dostępnych dla nich na wewnętrznych portalach.

Zapewniony jest publiczny dostęp do aktualnej, kompleksowej, zrozumiałej i zgodnej z potrzebami różnych grup odbiorców informacji o programie studiów i realizacji procesu nauczania i uczenia się na kierunku oraz o przyznawanych kwalifikacjach, warunkach przyjęcia na studia i możliwościach dalszego kształcenia, a także o zatrudnieniu absolwentów.

Zakres przedmiotowy i jakość informacji o studiach podlegają systematycznym ocenom, w których uczestniczą studenci i inni odbiorcy informacji, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących. Oceny publicznego dostępu do informacji dokonują interesariusze Wydziału. Ma ona charakter formalnej i nieformalnej wymiany informacji.

Lp.	Zapewnienie informacji na stronach internetowych	TAK/NIE
1.	Sylwetka absolwenta (cele kształcenia, w tym wskazanie obszarów zatrudnienia/branż zawodowych i możliwości dalszego kształcenia).	Tak
2.	Przyznawane kwalifikacje i tytuły zawodowe	Tak
3.	Zasady rekrutacji	Tak
4.	Zasady potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych poza szkolnictwem wyższym	Tak
5.	Zasady uznawania efektów uczenia uzyskanych w szkolnictwie wyższym	Tak
6.	Kierunkowe efekty uczenia się	Tak
7.	Aktualne programy studiów	Tak

8.	Sylabusy	Tak
9.	Kompletność sylabusów	Tak
10.	Zasady przeprowadzania i zaliczania praktyk zawodowych	Tak
11.	Zasady dyplomowania (kryteria merytoryczne)	Tak
12.	Erasmus	Tak
13.	Most	Tak
14.	Informacje o wykładowcach (w tym godziny konsultacji i możliwości kontaktu)	Tak
15.	Harmonogram zajęć	Tak
16.	Regulamin studiów	Tak
17.	Pomoc materialna i sprawy bytowe	Tak
18.	Informacje dla studentów niepełnosprawnych	Tak
19.	Biuro Karier	Tak
20.	Dane dotyczące losów zawodowych absolwentów	Tak
21.	Informacje dotyczące funkcjonowania systemu zapewnienia jakości kształcenia (w tym o wyniki ankietyzacji studentów).	Tak

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 9 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

kryterium spełnione

Uzasadnienie

Na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie działania podejmowane na rzecz doskonalenia programu studiów oraz zapewnienia jakości kształcenia spełniają kryterium publicznego dostępu do informacji zgodnie z potrzebami różnych grup odbiorców. Ponadto na stronie szczegółowo określone zostały informacje o programie studiów i realizacji procesu nauczania oraz uczenia się na kierunku.

Zapewniony jest publiczny dostęp do aktualnej, kompleksowej, zrozumiałej i zgodnej z potrzebami różnych grup odbiorców informacji o programie studiów i realizacji procesu nauczania i uczenia się na kierunku oraz o przyznawanych kwalifikacjach, warunkach przyjęcia na studia i możliwościach dalszego kształcenia, a także o zatrudnieniu absolwentów. Zakres przedmiotowy i jakość informacji o studiach podlegają systematycznym ocenom, w których uczestniczą studenci i inni odbiorcy informacji, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 10

Zostały formalnie przyjęte i są stosowane zasady projektowania, zatwierdzania i zmiany programu studiów oraz prowadzone są systematyczne oceny programu studiów oparte o wyniki analizy wiarygodnych danych i informacji, z udziałem interesariuszy wewnętrznych, w tym studentów oraz zewnętrznych, mające na celu doskonalenie jakości kształcenia. W Uniwersytecie Jagiellońskim funkcjonuje Uczelniany System Doskonalenia Jakości Kształcenia, podobnie dla Wydziału zostały opracowane i wdrożone formalne zapisy organizujące Wydziałowy System Doskonalenia Jakości Kształcenia. Składa się nań Wydziałowa Komisja Dydaktyczna, Wydziałowy Zespół ds. Jakości Kształcenia, kierownicy kierunków, pełnomocnicy dziekana odpowiednio ds. doskonalenia jakości kształcenia oraz ewaluacji jakości kształcenia, kierunkowe zespoły jakości kształcenia. Są to ciała skomponowane odpowiednio co do reprezentatywności (nauczyciele akademicki, studenci, reprezentanci otoczenia społeczno-gospodarczego).

W pracach kierunkowego zespołu jakości kształcenia, który jest kluczowy dla sformułowania oceny w kryterium, uwidoczni się trafne rozpoznawanie potrzeb i kierunków działań, w ostatnim czasie były to m.in. zagadnienia związane z retencją oraz badaniem poziomu satysfakcji studentów oraz mobilności. Odpowiednio uzyskiwane dane nie stają się jednak podstawą do sformułowania trafnych rekomendacji, które skutkowałyby podejmowaniem trafnych działań naprawczych dla kierunku.

Na poziomie kierunku zbiera się liczne dane zarówno z poziomu uczelnianego, jak i ponownie podczas alternatywnych badań prowadzonych przez samych nauczycieli akademickich. Świadczy to o tym, że dane z poziomu uczelnianego nie są wystarczające lub rozmiągają się z potrzebami osób odpowiedzialnych za kształcenie, a biorąc pod uwagę niską zwrotność, na którą zwraca się często uwagę, nie stanowią dobrej bazy do wdrażania prac naprawczych. Uwzględniane pojedyncze, niesystemowe uwagi, oczekiwania i refleksje wskazywanych podmiotów (studentów, nauczycieli akademickich, współpracujących z kierunkiem innych osób prowadzących zajęcia) skutkuje wysoką labilnością programu studiów, jego niespójnością i ostatecznie brakiem jasnej i spójnej koncepcji kształcenia dla kierunku.

Wykazane w raporcie błędy takie jak np. rozdrobnienie przyporządkowania do dyscyplin, brak powiązania treści z odpowiednio odniesionymi do poziomów Polskiej Ramy Kwalifikacji stopniami zawansowania, uchybienia w organizacji praktyk zawodowych czy nieczytelna koncepcja kształcenia ilustrują dysfunkcje w realnym działaniu mechanizmów projakościowych adekwatnych do potrzeb i specyfiki kierunku studiów. Uczelnia wskazuje np. na realizację badań ankietowych dotyczących organizacji i przebiegu praktyk studenckich, danych z nich pozyskanych nie wykorzystuje jednak w działaniach projakościowych w tym obszarze.

Uczelnia nie prowadzi dla kierunku odpowiedniego monitoringu jakości procesu kształcenia na poziomie metod weryfikacji efektów uczenia się oraz procesu dyplomowania, stąd w licznych przedmiotach prace etapowe nie są oceniane, pozostawiają wątpliwości co do zasadności ocen, a one same są niezróżnicowane, wyjątkowo tylko nie stanowiąc not maksymalnych.

Uczelnia przygotowała i wprowadziła dla kierunku szczegółowe zasady dyplomowania, niemniej nie wdrożyła odpowiednich działań o charakterze projakościowym, by weryfikować, czy zapisy te są znane wszystkim uczestnikom procesu dyplomowania oraz przez nich przestrzegane. W koncepcji dyplomowania wprowadzono elementy, które nie podlegają ocenie (prezentacja koncepcji i wyników pracy dyplomowej).

Wskazywane materiały, dotyczące opinii absolwentów o kierunku potwierdzają słabości, które wskazał w raporcie powizytacyjnym zespół oceniający. Jeśli absolwenci studiów pierwszego stopnia wskazują jako podstawową zaletę studiów na kierunku język polski w komunikacji społecznej to, że jego ukończenie daje możliwość podjęcia studiów drugiego stopnia na kierunku logopedia, a absolwenci studiów drugiego stopnia wskazują, że główną zaletą kierunku jest to, że „przygotowuje do kolejnych studiów”, to dane te ilustrują słabości programowe i koncepcyjne ocenianego kierunku, a nie stanowią pozytywnej o nich rekomendacji. Dowodzą nikłej tożsamości i braków w koncepcji kształcenia.

Jakość kształcenia na kierunku podlega cyklicznym zewnętrznym ocenom jakości kształcenia, których wyniki są publicznie dostępne i wykorzystywane w doskonaleniu jakości. wyznaczona została osoba lub zespół osób sprawująca/sprawujących nadzór merytoryczny, organizacyjny i administracyjny nad kierunkiem studiów, określone zostały w sposób przejrzysty kompetencje i zakres odpowiedzialności tej osoby/zespołu osób, w tym kompetencje i zakres odpowiedzialności w zakresie ewaluacji i doskonalenia jakości kształcenia na kierunku.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 10 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Zostały formalnie przyjęte, ale są stosowane dla kierunku tylko częściowo zasady projektowania, zatwierdzania i zmiany programu studiów, a prowadzone systematyczne oceny programu studiów oparte o wyniki analizy wiarygodnych danych i informacji, z udziałem interesariuszy wewnętrznych, w tym studentów oraz zewnętrznych, mające na celu doskonalenie jakości kształcenia przynosząc liczne dane, nie stanowią punktu wyjścia do zmian o charakterze projakościowym.

Dla kierunku nie jest prowadzona właściwa polityka projakościowa, która pozwoliłaby na uchwycenie podstawowych słabości: niejasnej koncepcji kształcenia, licznej obecności w programie zajęć o charakterze wprowadzających do cząstkowych zagadnień (o charakterze propedeutycznym), niewielkich i powtarzalnych wymagań wobec studentów, przewagi podawczych form realizacji zajęć, a co za tym odtwórczych i schematycznych metod weryfikacji osiągnięcia zakładanych dla kierunku efektów uczenia się. Mechanizmy projakościowe nie działają skutecznie, by uczynić z kierunku propozycję całościową, zwartą, koncepcyjnie spójną. Dotychczas bowiem kierunek jawi się jako propozycja niesamodzielna, niejako uzupełniająca pod pewnymi względami (treningu niektórych kompetencji miękkich, w tym przede wszystkim form wypowiedzi w języku polskim – ustnych, rzadziej, pisanych, częściowej).

Diagnozowane uchybienia co do koncepcji, realizacji praktyk zawodowych i nadzoru nad nimi nie skutkują podejmowaniem odpowiednich działań naprawczych.

Uczelnia wprowadza dla kierunku liczne dokumenty regulujące odpowiednio procesy w zakresie kształcenia, niemniej nie podejmuje działań weryfikujących skuteczność wdrożenia (metody oceniania,

metody weryfikacji efektów uczenia się, proces dyplomowania).

Propozycja oceny kryterium spełnione częściowo wynika z nieprawidłowości dotyczących:

1. Skuteczności działania kierunkowych zespołów jakości kształcenia, labilności wprowadzanych punktowo zmian, które mają charakter działań reaktywnych, nie systemowych wobec koncepcji kierunku.
2. Braku skutecznego projakościowego nadzoru nad całością procesu kształcenia, w tym realizacji praktyk zawodowych.
3. Braku spójnej koncepcji badania grup interesariuszy i metod skutecznego wykorzystania wniosków płynących z okresowych przeglądów programu studiów.
4. Braku odpowiedniej reakcji na formułowane wobec kierunku studiów na pierwszym i drugim stopniu oceny wskazujące na jego subsydiarność, nieczytelność i brak samodzielnej tożsamości zawodowej.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

-

Zalecenia

1. Zaleca się podjęcie działań naprawczych wobec koncepcji pracy kierunkowych zespołów jakości kształcenia w taki sposób, by uzyskiwane dane dotyczące kształcenia na kierunku stawały się podstawą do podejmowania całościowych działań.
2. Zaleca się objęcie skutecznymi działaniami w zakresie polityki jakości dla kierunku wszystkich elementów składających się na proces kształcenia.
3. Zaleca się wprowadzenie jasnych i systemowych zasad prowadzenia badań poszczególnych grup interesariuszy w taki sposób, by się one nie dublowały, a ich obraz stawał się jednoznaczny, spójny i pozwalał pozyskiwać dane, które realnie będą wpływać na poprawę jakości kształcenia.
4. Zaleca się objęcie ocenianiem wszystkich elementów składowych procesy dyplomowania.
5. Zaleca się podjęcie działań naprawczych zapobiegających występowaniu nieprawidłowości, które stały się podstawą do sformułowania powyższych zaleceń.

e. Załączniki:

Załącznik nr 1. Podstawa prawna oceny jakości kształcenia

1. Ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (Dz. U. z 2020 r. poz. 85);
2. Ustawa z dnia 3 lipca 2018 r. *Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (Dz. U. z 2018 r. poz. 1669, z późn. zm.);
3. Ustawa z dnia 22 grudnia 2015 r. o *Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji* (Dz. U. z 2020 r. poz. 226, z późn. zm.);
4. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 12 września 2018 r. *w sprawie kryteriów oceny programowej* (Dz. U. z 2018 r. poz. 1787);
5. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. *w sprawie studiów* (Dz. U. z 2018 r. poz. 1861);
6. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. *w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji* (Dz. U. z 2018 r. poz. 2218);
7. Statut Polskiej Komisji Akredytacyjnej przyjęty uchwałą Nr 4/2018 Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 13 grudnia 2018 r. *w sprawie statutu Polskiej Komisji Akredytacyjnej*, z późn. zm.;
8. Uchwała Nr 67/2019 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 28 lutego 2019 r. *w sprawie zasad przeprowadzania wizytacji przy dokonywaniu oceny programowej*.

Załącznik nr 6. Oświadczenia przewodniczącego i pozostałych członków zespołu oceniającego

Oświadczenie

Niniejszym oświadczam, iż nie pozostaję w żadnych zależnościach natury organizacyjnej, prawnej lub osobistej z jednostką prowadzącą oceniany kierunek, które mogłyby wzbudzić wątpliwości co do bezstronności formułowanych opinii i ocen w odniesieniu do ocenianego kierunku. Ponadto oświadczam, iż znane mi są przepisy Kodeksu Etyki, w zakresie wykonywanych zadań na rzecz Polskiej Komisji Akredytacyjnej.

.....

(data, podpis)

Szczegółowe kryteria dokonywania oceny programowej

Profil ogólnoakademicki

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

Standard jakości kształcenia 1.1

Koncepcja i cele kształcenia są zgodne ze strategią uczelni, mieszczą się w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których kierunek jest przyporządkowany, są powiązane z działalnością naukową prowadzoną w uczelni w tej dyscyplinie lub dyscyplinach oraz zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym w szczególności zawodowego rynku pracy.

Standard jakości kształcenia 1.2

Efekty uczenia się są zgodne z koncepcją i celami kształcenia oraz dyscypliną lub dyscyplinami, do których jest przyporządkowany kierunek, opisują, w sposób trafny, specyficzny, realistyczny i pozwalający na stworzenie systemu weryfikacji, wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne osiąmane przez studentów, a także odpowiadają właściwemu poziomowi Polskiej Ramy Kwalifikacji oraz profilowi ogólnoakademickiemu.

Standard jakości kształcenia 1.2a

Efekty uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy, zawierają pełny zakres ogólnych i szczegółowych efektów uczenia się zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 1.2b

Efekty uczenia się w przypadku kierunków studiów kończących się uzyskaniem tytułu zawodowego inżyniera lub magistra inżyniera zawierają pełny zakres efektów, umożliwiających uzyskanie kompetencji inżynierskich, zawartych w charakterystykach drugiego stopnia określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2018 r. poz. 2153 i 2245).

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Standard jakości kształcenia 2.1

Treści programowe są zgodne z efektami uczenia się oraz uwzględniają w szczególności aktualny stan wiedzy i metodyki badań w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których jest przyporządkowany kierunek, jak również wyniki działalności naukowej uczelni w tej dyscyplinie lub dyscyplinach.

Standard jakości kształcenia 2.1a

Treści programowe w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy obejmują pełny zakres treści programowych zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.2

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS, umożliwiającą studentom osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 2.2a

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.3

Metody kształcenia są zorientowane na studentów, motywują ich do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się oraz umożliwiają studentom osiągnięcie efektów uczenia się, w tym w szczególności umożliwiają przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Standard jakości kształcenia 2.4

Jeśli w programie studiów uwzględnione są praktyki zawodowe, ich program, organizacja i nadzór nad realizacją, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów zapewniają prawidłową realizację praktyk oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w szczególności tych, które są związane z nabywaniem kompetencji badawczych.

Standard jakości kształcenia 2.4a

Program praktyk zawodowych, organizacja i nadzór nad ich realizacją, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów, w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art.

68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.5

Organizacja procesu nauczania zapewnia efektywne wykorzystanie czasu przeznaczonego na nauczanie i uczenie się oraz weryfikację i ocenę efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 2.5a

Organizacja procesu nauczania i uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy jest zgodna z regułami i wymaganiami w zakresie sposobu organizacji kształcenia zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Standard jakości kształcenia 3.1

Stosowane są formalnie przyjęte i opublikowane, spójne i przejrzyste warunki przyjęcia kandydatów na studia, umożliwiające właściwy dobór kandydatów, zasady progresji studentów i zaliczania poszczególnych semestrów i lat studiów, w tym dyplomowania, uznawania efektów i okresów uczenia się oraz kwalifikacji uzyskanych w szkolnictwie wyższym, a także potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w procesie uczenia się poza systemem studiów.

Standard jakości kształcenia 3.2

System weryfikacji efektów uczenia się umożliwia monitorowanie postępów w uczeniu się oraz rzetelną i wiarygodną ocenę stopnia osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, a stosowane metody weryfikacji i oceny są zorientowane na studenta, umożliwiają uzyskanie informacji zwrotnej o stopniu osiągnięcia efektów uczenia się oraz motywują studentów do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się, jak również pozwalają na sprawdzenie i ocenę wszystkich efektów uczenia się, w tym w szczególności przygotowania do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Standard jakości kształcenia 3.2a

Metody weryfikacji efektów uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy, są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 3.3

Prace etapowe i egzaminacyjne, projekty studenckie, dzienniki praktyk (o ile praktyki są uwzględnione w programie studiów), prace dyplomowe, studenckie osiągnięcia naukowe/artystyczne lub inne związane z kierunkiem studiów, jak również udokumentowana pozycja absolwentów na rynku pracy lub ich dalsza edukacja potwierdzają osiągnięcie efektów uczenia się.

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Standard jakości kształcenia 4.1

Kompetencje i doświadczenie, kwalifikacje oraz liczba nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami zapewniają prawidłową realizację zajęć oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 4.1a

Kompetencje i doświadczenie oraz kwalifikacje nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 4.2

Polityka kadrowa zapewnia dobór nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia, oparty o transparentne zasady i umożliwiający prawidłową realizację zajęć, uwzględnia systematyczną ocenę kadry prowadzącej kształcenie, przeprowadzaną z udziałem studentów, której wyniki są wykorzystywane w doskonaleniu kadry, a także stwarza warunki stymulujące kadrę do ustawicznego rozwoju.

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Standard jakości kształcenia 5.1

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz aparatura badawcza, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia są nowoczesne, umożliwiają prawidłową realizację zajęć i osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w tym przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności, jak również są dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnością, w sposób zapewniający tym osobom pełny udział w kształceniu i prowadzeniu działalności naukowej.

Standard jakości kształcenia 5.1a

Infrastruktura dydaktyczna i naukowa uczelni, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 5.2

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz

aparatura badawcza podlegają systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Standard jakości kształcenia 6.1

Prowadzona jest współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w tym z pracodawcami, w konstruowaniu programu studiów, jego realizacji oraz doskonaleniu.

Standard jakości kształcenia 6.2

Relacje z otoczeniem społeczno-gospodarczym w odniesieniu do programu studiów i wpływ tego otoczenia na program i jego realizację podlegają systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Standard jakości kształcenia 7.1

Zostały stworzone warunki sprzyjające umiędzynarodowieniu kształcenia na kierunku, zgodnie z przyjętą koncepcją kształcenia, to jest nauczyciele akademicki są przygotowani do nauczania, a studenci do uczenia się w językach obcych, wspierana jest międzynarodowa mobilność studentów i nauczycieli akademickich, a także tworzona jest oferta kształcenia w językach obcych, co skutkuje systematycznym podnoszeniem stopnia umiędzynarodowienia i wymiany studentów i kadry.

Standard jakości kształcenia 7.2

Umiędzynarodowienie kształcenia podlega systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Standard jakości kształcenia 8.1

Wsparcie studentów w procesie uczenia się jest wszechstronne, przybiera różne formy, adekwatne do efektów uczenia się, uwzględnia zróżnicowane potrzeby studentów, sprzyja rozwojowi naukowemu, społecznemu i zawodowemu studentów poprzez zapewnienie dostępności nauczycieli akademickich, pomoc w procesie uczenia się i osiąganiu efektów uczenia się oraz w przygotowaniu do prowadzenia działalności naukowej lub udziału w tej działalności, motywuje studentów do osiągania bardzo dobrych wyników uczenia się, jak również zapewnia kompetentną pomoc pracowników administracyjnych w rozwiązywaniu spraw studenckich.

Standard jakości kształcenia 8.2

Wsparcie studentów w procesie uczenia się podlega systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Standard jakości kształcenia 9.1

Zapewniony jest publiczny dostęp do aktualnej, kompleksowej, zrozumiałej i zgodnej z potrzebami różnych grup odbiorców informacji o programie studiów i realizacji procesu nauczania i uczenia się na kierunku oraz o przyznawanych kwalifikacjach, warunkach przyjęcia na studia i możliwościach dalszego kształcenia, a także o zatrudnieniu absolwentów.

Standard jakości kształcenia 9.2

Zakres przedmiotowy i jakość informacji o studiach podlegają systematycznym ocenom, w których uczestniczą studenci i inni odbiorcy informacji, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Standard jakości kształcenia 10.1

Zostały formalnie przyjęte i są stosowane zasady projektowania, zatwierdzania i zmiany programu studiów oraz prowadzone są systematyczne oceny programu studiów oparte o wyniki analizy wiarygodnych danych i informacji, z udziałem interesariuszy wewnętrznych, w tym studentów oraz zewnętrznych, mające na celu doskonalenie jakości kształcenia.

Standard jakości kształcenia 10.2

Jakość kształcenia na kierunku podlega cyklicznym zewnętrznym ocenom jakości kształcenia, których wyniki są publicznie dostępne i wykorzystywane w doskonaleniu jakości.

Polska
Komisja
Akredytacyjna

